

ПРЕПОРОД ЖИВОТА

ИСКУСТВА ПРЕПОРОЋЕНИХ

(ДОПУЊЕНО ИЗДАЊЕ)

Приредила Мирјана Булатовић,
саветник за медије у Удружењу
ПРЕПОРОД ЖИВОТА

Београд

2017.

ДИЈАГНОЗА ЗА ЦЕО СВЕТ

Проф. др Рајнер Зајбел, један од водећих стручњака за кичму на планети, у својој морфолошкој студији „Наша глава је уврнута“ (2010) доказао је да је први пршљен испод лобање, атлас, измештен код апсолутне већине људи на свету. Више од сто година пре њега, оснивач модерне хиропрактике Данијел Палмер уочио је да помереност атласа са његове прецизне анатомске позиције изазива готово све болести и тегобе, али није нашао начин да први пршљен врати на место. Знао је да би се тако остварила знатно боља комуникација мозга са телом и боља циркулација крви, а тиме и боља регенерација читавог организма, али није знао како да помери малу плjosнату кост испод лобање.

Сто година касније Швајцарац Рене Шимперли схватио је да се атлас не мора дотицати, него је довољно масажом опустити лигаменте на потиљку, па ће се атлас и лобања склопити како треба и ослободити притиска нервне, крвне и лимфне путеве.

Усавршавајући ово откриће темељним изменама и допунама, наш изумитељ Предраг Ђорђевић остварио је епохалан проналазак и осмислио потпуно делотворан „HumanUP“ метод намештања атласа. Овај метод примењује се на деци – како би се развијала и расла у добром здрављу, али није касно ни за најстарије, јер се њиме олакшава и улепшава чак и позно доба живота.

Збирка искустава препорођених свих узраста најсликовитије говори о томе до каквих све побољшања здравља долази по намештању атласа. Готово све ове животне приче испричане су пред камером и у форми видео записа изложене на сајту www.preporod.org.

Осим Драгана Џајића и фудбалера „Црвене звезде“,
песника Љубивоја Ршумовића, глумице Светлане Бојковић,
певачице Биље Крстић, глумца и писца Бранка Милићевића Коцкице,
сликарке Миле Џокић, примабалерине Иванке Лукатели,
Браће Теофиловић, и других славних личности,
у „Препороду живота“ је наместило атлас око две стотине лекара,
међу којима су и доктори медицинских наука.
Најмлађе дете којем је „HumanUP“ методом намештен атлас
имало је 45 дана, а најстарији човек 106 година.

КАКО САМ ПОСТАО АТЛАСОЛОГ

Искуство Предрага Ђорђевића

Мој атлас је намештен 26. септембра 2009. године, и тога дана сам поново рођен, тачније – препорођен. Морам да нагласим да ми је „препорођендан“ важнији од рођендана.

Тада ми у Србији још нисмо имали своје атласологе, него су нам атлас намештали људи из иностранства, који су једном месечно долазили у Београд и примењивали метод швајцарског изумитеља Ренеа Шимперлија.

Испунио сам упитник својим многобројним обољењима и потешкоћама, чак сам и маргине потрошио, а то није било све. Имао сам педесет година, а изгледао сам као да имам деведесет.

Од раног детињства сам био страшно осетљив и слабашан, мучиле су ме алергије, упале, прехладе, исцрпљеност и замор, а у трећем разреду сам пуна четири месеца провео у болници. Схватио сам колико сам осетљивији од друге деце и због тога сам се осећао јадно, немоћно и збуњено.

Касније, у зрелом добу, почеле су да ми загорчавају живот главобоље и јаки реуматски и неуролошки болови, али и преосетљивост на поједине намирнице. Рецимо, мирис диње, лубенице, краставца или паприке нисам могао да поднесем, а камоли да тако нешто прогутам.

Негде до своје тридесете године уздао сам се у званичну медицину, али ми она није могла помоћи. Тражећи узроке проблема, већ од двадесете године подробно сам разговарао са лекарицама и читао медицинску литературу. Схватио сам да је главни узрок мојих болести у мом телу, а не ван њега.

Кад сам дигао руке од званичне медицине, окренуо сам се природној и доживео извесна побољшања, али се нисам избавио. Штавише, у четрдесетим годинама су ми се појачали сви дотадашњи проблеми и настали нови, попут ужасно болних афти у усној дупљи. Неуралгични болови у десној јагодичној ко-

сти трајали су ми по пет дана непрекидно. Од њих не може да се спава, да се једе, да се живи...

У то доба у нашој кући одраста троје деце и ја крајњом снагом себе потискујем да би они што нормалније живели. С нестрпљењем чекам да постану пунолетни, па с мојим животом шта буде...

Од четрдесете године се више нисам подвргавао никаким лечењима. Изгубио сам сваку наду и помирио се с тим да ће ми, како иду године, бивати све горе. Болови ми нису давали да спавам ни да радим, а општа слабост и безвољност била је стално присутна. Замишљао сам да ћу се у педесетим годинама преселити на Кубу, јер ми тамошња клима не би изазивала болове које покрећу контрасти у температури. Тешко би ми пало одвајање од тројице мојих синова, али нисам хтео да ме гледају слабог и болесног у старости, нити да будем терет било коме.

И таман кад сам одустао од живота и хтео да се повучем на место где ћу да скончам, почетком септембра 2009. наиђем на новински чланак о атласу...

Кроз три недеље атлас ми је био намештен. Швајцарски метод је у мом случају био сто посто делотворан, јер спадам у једног од три хиљаде људи са свега две врсте измештености – улево и уназад. Касније ћу, помно истражујући, открити да постоји чак пет врста измештености атласа, а Шимперли је знао за три. Његов метод је био најуспешнији од свих других, а мој, „HumanUP“ метод намештања атласа, резултат је темељне допуне и усавршавања Шимперлијевог метода. „HumanUP“ метод је данас једини потпуно поуздан поступак, којим се атлас прецизно поставља на тачну анатомску позицију.

За свега три месеца од намештања атласа, до краја те, 2009. године, ослободио сам се већине проблема који су ме мучили читавог живота. Последња ми је нестала неуралгија, након две и по године.

У Чачку, где сам тада живео, бавио сам се јавним послом, и сви су знали колико сам болестан био и колико ми је намештање атласа помогло, тако да је око двеста људи убрзо после мене наместило атлас.

Изгледало ми је невероватно да више нисам изнутра стар и опхрван болестима. То ме је потпуно подигло и улило ми нову снагу и вољу не само да живим, него да и сам доприносим здрављу људи.

Кроз годину дана Шимперли је организовао обуку у Србији, коју смо прошли нас шесторо. Међу нама је било и троје лекара. Цена обуке је била висока – двадесет хиљада евра по кандидату, тако да сам потрошио сву своју уштеђевину за старост. Но, вредело је, од тада сам помогао многим људима, а ја обуку у Удружењу „Препород живота“ држим бесплатно, како би што пре што више људи постигло добро здравље. Просто сам опседнут том идејом...

Шимперли је укупно обучио четири стотине људи на планети. Накнадно сам, један по један, уочио све недостатке његовог метода и са сигурношћу могу да кажем да је јако важно што није обучио још више људи. Да се разумемо – ја сам бескрајно захвалан свом учитељу Шимперлију, али жеља за научном истином ме је одвела далеко од њега...

Три месеца по завршетку обуке радио сам по уговору са Шимперлијем, према којем његов метод није смео да се мења, али сам брзо схватио да – мора да се мења! Мене је намештање атласа изузетно болело, као да ће ми откинути главу. Пребледео сам, ознојио се, умало нисам пао у несвест...

Када сам ја био одговоран за прва два човека које је намештање атласа довело близу несвестице, обуставио сам рад, не желећи даље да мучим људе. Упркос болу, атлас им не би био намештен како треба и излечење би било делимично. Нерадо сам прекршио уговор, али сам морао даље да истражујем како је могуће у потпуности наместити атлас. Без обзира на огромне трошкове обуке, пре бих остао у доживотном минусу него што бих наставио да практикујем недовољно добар метод.

Убрзо сам осмислио сопствени метод, смањио број притисака на потиљку и повећао им ефикасност. Све у свему, мој метод је знатно мање агресиван и многи га доживљавају као мало јачу масажу. Најмлађе дете чији сам атлас наместио имало је 45 дана, а најстарији човек 106 година.

Намештање атласа има непроцењиву вредност, као и сам живот. Срећан сам што сам основао Удружење „Препород живота“, прву нашу фабрику здравља.

Вероватно овај мој посао и није посао. Често радим и по десет сати, а на крају дана сам одморнији него на почетку. Доносећи другима олакшање, олакшавам и себи, нема умора. Жеља ми је да за мог живота бар једна милијарда људи на планети намести атлас, а онда ће, убрзо за њима, и сви остали.

МЕДИЦИНА И АТЛАС

О „HumanUP“ методу намештања атласа испричао ми је мој колега са београдског Медицинског факултета, неуролог, који живи и ради у иностранству. Знао је да ја већ дуже време имам проблема са здрављем, а пре шест месеци сам и кичму повредио, па је сматрао да што пре треба да наместим атлас. Штавише, рекао ми је како је одмах по намештању атласа кренуо на обуку код Предрага Ђорђевића и предложио да и ја учиним исто...

Морам признати да ме је мој пријатељ доктор изненадио, јер обојица добро знамо колико је тај потиљачни део, са свим виталним центрима, важан за људски организам. И најмање оштећење у том делу може угрозити живот. Нико ко је класично медицински образован, о „чачкању потиљка“ не размишља без стрепње.

Уз медицину, студирао сам паралелно и биологију, али у нашим уџбеницима атласу није посвећена нарочита пажња. Узео сам да истражујем по интернету и чекао да ми се смање болови у кичми, како бих могао да из Краљева отпутујем у Београд и видим о чему се ту ради.

Коначно, пре четири месеца стигао сам у „Препород“ и сећам се да је била велика гужва. Тог дана сам наместио атлас и започео обуку. Било ми је јасно да је метод Предрага Ђорђевића не само потпуно безбедан, него и безболан – бар за мене, који пуне две деценије не користим млеко и млечне производе.

Већ првог дана сам уочио да велики здравствени проблем

код популације представљају калцификати који су последица коришћења млека и млечних производа, а „млекације“, уз то, намештање атласа може мало и да заболи...

Убрзо по намештању доживео сам видна побољшања здравља. Упадљиво су ми се смањили болови у кичми. Рецимо, поново сам почео да носим ранац, а пре тога сам био ограничен на сасвим мале терете. Због болова нисам могао да путујем. Често сам посећивао разне „костоломце“ у Краљеву и околини и доживљавао само тренутна олакшања. Они не могу да покрену регенерацију, већ настоје да подесе положај костију, али се убрзо све накриви како је и било.

Добро се осећам сва ова четири месеца. Побољшава ми се и имунитет, који ми је због уједа крпеља, а потом и због кандидиде, био озбиљно нарушен.

Често долазим у Београд на обуку. Испратио сам много пацијената, али сам и наместио троје људи, који имају позитивна искуства. Рецимо, Ненад Власовац из Краљева је имао псоријатичне промене и доста рана и краста на обе руке, од шакe до лакта. То је веома непријатно, човек је годину и по дана крио руке у друштву. Рекао сам му да ће све нестати за месец дана, али није веровао. Сад Ненад више не крије руке. Кожа му се потпуно регенерисала, као да ту никада није било рана, црвенила и свраба.

Моје мишљење је да сви људи треба да наместе атлас превентивно, и потом би лечење класичном медицином било много ређе и краће. Ја ћу да комбинујем једно и друго.

Лекари постепено увиђају неопходност намештања атласа. У „Препород“ долазе чак и професори медицине. Недавно је било троје доктора медицинских наука. Сви медицинари су увидели да се овде поштује један од најважнијих етичких принципа античке медицинске праксе – Хипократово PRIMUM NON NOCERE, што значи – пре свега, не нашкодити. Хипократ је још рекао да ПРИРОДА ОЗДРАВЉУЈЕ, а природи је то много лакше кад се намести атлас и ослободе притиска крвни, лимфни и нервни путеви.

Само напред, „Препородов“ атласолог вам не може нашкодити, јер је метод потпуно безбедан. Напротив, можете се, као и многи од нас, препородити. Кад су ме људи у Краљеву

питали да ли је то стварно сигуран метод, ја сам њих питао да ли су икада на вестима чули да је неко страдао због намештања атласа. Лаику се свакако не сме подметнути врат, али „Препород“ је сигурна адреса.

Атласолог Милан Будимир (44), Краљево

ИЗ ТЕШКЕ ДЕПРЕСИЈЕ У ЖИВОТ ПУН РАДОСТИ

Пре намештања атласа имала сам тешку депресију, која је трајала преко десет година. Нисам имала вољу за живот и некакав страх се увукао у мене, свега сам се плашила. Кад би ми деца дошла са унуцима, ја дрвена, као да су туђи, једва чекам да оду. Сретнем неког познатог па се кријем, само да не морам да разговарам. Не прича ми се, не живи ми се. Немам вољу да спремим кућу, да скувам ручак, није ми ни до чега, ма убила бих саму себе, тако ми је тешко било...

И са очима сам имала муку, вид ми се замути и то траје по три месеца, па се поправи. Три месеца видим, три не видим. Очни лекар нема решење, наочаре не помажу. Животарим и пијем таблете од психијатра, стомак ме од њих боли. Стид ме од мужа што сам покуњена и поспана, мислим можда ми не верује да ми је стварно тешко, можда не разуме зашто бежим од људи...

А пре те страшне депресије била сам скроз здрава, баш као и сада, четири месеца после намештања атласа. Вратила ми се воља за живот, волим друштво и шалу, стално се смејем. Нестало је десет година море и почео нови живот. Сад се радујем деци и унуцима и не склањам се познаницима са пута. Сви ме по осмеху препознају. Хвала „Препороду живота“, стварно сам препорођена!

Славица Милосављевић,
Табановац код Петровца на Млави

ШТИТАСТА ЖЛЕЗДА МЕ ВИШЕ НЕ МУЧИ ДОК ПЕВАМ

Неколико месеци сам имала проблема са штитастом жлездом и грлом, а како се бавим певањем, то ми је угрозило каријеру. Званична медицина се вртела у круг и није било помоћи, тако да сам покушала са намештањем атласа, па шта буде.

Неочекивано брзо сам почела да певам лако и слободно као пре, а гушење је сасвим нестало. За два месеца сам приметила и да сам смршала. Занимљиво, веома сам волела слатко и још неке врсте нездраве хране, а после намештања атласа као да ми се чуло укуса „прекомпоновало“. Почела сам да волим сок од цеђене наранџе, који ме никада раније није привлачио, а слаткиши су престали да ме изазивају. Пре сам их таманила, баш је чудно... Сад ме привлачи здравија храна. Не знам како то Предраг Ђорђевић постиже за свега два минута... Реакције које изазива намештен атлас потпуно су невероватне! Заиста ми се догодио ПРЕПОРОД ЖИВОТА.

Елена Станисављевић (54), Београд

ПРЕСТАЛА САМ ДА ШЕПАМ

Осећала сам ужасне болове у кичми и карлици, уз трњење ногу. У кревету сам се с муком окретала, придржавајући се за даску. Ујутру сам тешко устајала и тешко седала. Заправо, све ми је било тешко – и да лежим, и да седим, и да ходам. Мучила ме је и ишијалгија у десној нози. Тражила сам себи лека, прошла много тога – струју, масаже, чак и светлосну терапију лампом, но ништа ми није помогло. Имам дивног физијатра, али џабе, није вредело...

Била сам присиђена да трагам даље, болови ми нису давали мира. Пре четири месеца сам се определила за „Препород“. Понадала сам се да би ми намештање атласа можда могло помоћи. Лепо су ме примили и одмах ми улили поверење, а кад сам попричала са господином Предрагом Ђорђевићем, била сам сигурна да сам на правом месту.

Већ сутрадан сам у Удружењу „Препород живота“ наместила атлас и још исте вечери осетила да сам се исправила и да имам боље држање. Ђерка је то приметила и казала: „Мама, имаш боље држање него пре двадесет година.“

Из дана у дан ми је све лакше. Више не шепам кад идем, не трне ми нога, не устајем с напором. Заиста сам се препородила. И притисак ми се скроз нормализовао...

Предраг Ђорђевић ми је објаснио да ме у првој години од намештања атласа чека 80 одсто побољшања здравља, а преосталих 20 одсто догодиће се касније. Кад би остало овако како ми је данас, након свега четири месеца, сматрала бих да сам здрава жена. А толико терапија сам прошла, свашта сам предузимала, плаћала масаже... Ово је неупоредиво јефтиније и сто посто ефикасно.

Сава Петковић (58), Београд

УКРШТЕНИ НОЖНИ ПРСТИ МИ САД СТОЈЕ НОРМАЛНО

Велики терет сам годинама вукла на својим леђима. Болела ме је цела кичма, највише лумбални део. Имала сам и честе главобоље, пила сам лекове за срце и притисак. Аритмије су ме спадале и поред терапије. После намештања атласа сам се некако усудила да одбацам лекове. Не пијем више ништа за срце и притисак, али је све у реду. Притисак је нормалан, аритмије се не појављују, главобоље су нестале, кичма ме не боли. Нестала је и утрнулост стопала за коју сам мислила да је доживотна, јер је трајала више година. Чак су ми се и два ножна прста, који су били укрштени и правили ми сметње при ходу, поставили у нормалан положај. Ове невероватне промене су се догодиле већ у прва два месеца по намештању атласа.

Након пет месеци су ми се проредила и ноћна мокрења, као да ми се повећао капацитет бешике. Убрзо сам запазила и да су ми алергије на црвено вино, на мирис покошене траве и расеченог поврћа, од којих би ми се моментално одузео дах и исколачиле очи – сасвим нестале. Такође ми је нестала и пре-

осетљивост на земљотресе. Међу пријатељима сам била позната као сеизмограф – кад би чули за неки земљотрес, звали би да питају имам ли главобољу...

Свима причам о намештању атласа у „Препороду“, зато што ми је жао да се људи муче са здравственим проблемима, а могу их се заувек отарасити.

Мало сам стрепела када сам пошла на намештање атласа, јер нисам знала колико је то једноставно, а задивљена сам колико је делотворно! Бол је умерен (тек да осетите да вам се нешто важно ради), али све траје кратко и нема гњаваже са свлачењем.

Код Предрага Ђорђевића сте у сигурним рукама, само напред!

Вукица Милановић (77), Београд

БАЦИЛА САМ ШЕТАЛИЦУ И СМРШАЛА ДЕСЕТ КИЛОГРАМА

Предраг Ђорђевић ми је наместио атлас пре годину дана, убрзо пошто сам прочитала његову књигу „Скини беду с врата, па оздрави“. Књига ме је уверила да се могу избавити од свих мојих бољки, које су, добрим делом, последица бурне спортске каријере. Била сам рукометашица, репрезентативка. Зна се колико је рукомет груб спорт, а уз то сам, као најбољи шутер, стално повређивана како се не бих домогла противничког гола.

Имала сам грдне проблеме са целом кичмом, окоштавање вратних пршљенова, бол у коленима, шећер, неуролошке проблеме... Где све себи лека нисам тражила! Ишла сам по болницама и бањама, користила најквалитетније креме, све што би ми могло помоћи, али се, и поред огромног труда, моје здравље срозало до шеталице.

Спас сам нашла пре годину дана у Удружењу „Препород живота“. Пошто ми је Предраг Ђорђевић краткотрајном и једноставном масажом лигамената на потиљку наместио атлас, прва три дана сам се одлично осећала. Онда је наступио период кад је организам почео да оздравља и осећала сам тегобе два

-три месеца. И даље сам пила лекове против болова, за шећер, циркулацију у мозгу, диуретике... Лакши случајеви одмах сами одбацују лекове, а ја сам добила упутство да то чиним постепено.

Пила сам лекове око пола године, па престала. Најпре сам одбацила лек за шећер, који сам узимала два пута на дан, потом лек за притисак, онда за избацивање течности, па за циркулацију. Докторима ништа нисам смела да кажем, без обзира на очигледна побољшања. После грдње коју сам доживела од неуролога, решила сам да намештање атласа више не помињем.

Сада узимам два и по литра воде дневно и немам проблема са притиском. Шећер, који је растао чак до 10, на последњој контроли пре месец дана пао је на 5,1. Течност ми се више не накупља у организму, циркулација се поправила. Шеталица ми више није потребна, оздравила сам и подмладила се!

Морам да нагласим да се придржавам свих савета Предрага Ђорђевића – не користим више млечне производе, а јабуково сирће ујутру са чашом топле воде много значи – за пола године смршала сам десет килограма.

Сваке вечери се молим и захваљујем за све добре људе који су се нашли на мом животном путу и помогли ми да постанем човек. Ја сам дете без родитеља, двадесет година сам провела по домовима. Спорт ми је помогао да опстанем, али је то груб спорт, а ја сам жесток борац, па сам страдала. Последице таквог живота би још трајале, да није великог изумитеља и хуманисте Ренеа Шимперлија и његовог ученика Предрага Ђорђевића.

Весела Бјелић (77), Београд

НЕСТАЛЕ СУ МИ ДЕЦЕНИЈСКЕ ТЕГОБЕ НА НЕРВНОЈ БАЗИ

Пуних 27 година имала сам тегобе на нервној бази. Било је то мучно осећање тескобе, уз јаке тахикардије. Напади су се појављивали једном или два пута, свакога дана, скоро три деценије!

Пре месец дана ми је господин Предраг Ђорђевић наместио атлас и чудила сам се како пролазе дани, а мојих напада нема. Нисам веровала да је намештање атласа свемогуће, па сам из дана у дан ишчекивала напад који је постао део мог живота. Свих тих година пила сам седативе и било ми је необично да ми више не требају.

За цео месец имала сам свега четири-пет толико благих напада да нисам морала да дирам кутију са седативима. Не могу да веруем да сам се те море ослободила. Сад ми је проблем камен у жучи, али Предраг ми је рекао да ће се и он полако смањивати и отопити.

Нашла сам спас у „Препроду живота“. Благо сваком ко у ово поверује.

Живка Н. (66), Београд

ПОНОВО ЛАКО ПЕВАМ

Припадам оној групи људи који воде рачуна о свом здрављу, и кад год се појави проблем, гледам да одмах реагујем.

Имала сам проблема са циркулацијом, вртоглавицом, боловима у врату, посебно са отежаним дисањем, што ме је доста ометало док певам. Веома ми је била занимљива прича о првом вратном пршљену и Предрагу Ђорђевићу. Отишла сам у Удружење „Препород живота“ да се уверим у делотворност намештања атласа и средим своје здравствене проблеме.

Пеђина непосредност и стручност су ме потпуно освојили. Већ после првог третмана осетила сам побољшања. За неколико дана нестали су болови у врату, а после месец дана нестала је ошамућеност и вртоглавица. Оно што ме посебно радује је да са невероватном лакоћом певам, нема никаквог напора, нешто дивно се десило са мојим гласним жицама.

Почео је један нов живот, а ја сам срећна и захвална овом драгоценом човеку који ми је много помогао.

Биља Крстић, „Бистрик“

НЕМА ВИШЕ ПОСЛЕДИЦА САОБРАЋАЈНЕ НЕСРЕЋЕ

Намештање атласа, што је најважније, не може да нашкоди – а то је први постулат медицине. Мени лично је помогло, немам више оних тегоба на које сам се био навикао.

Имао сам проблем са вратним делом кичме и леђима, као последицом саобраћајне несреће. Неколико година сам се борио са боловима у потиљку, у десном рамену и руци, а у десној нози, са стране, нисам имао ама баш никакав осећај, као да је туђа. Врло често, кад се нагло окренем, треперило ми је пред очима. Имао сам вртоглавицу и осећај тескобе.

Прво што сам осетио после намештања атласа је олакшање, као да ми се свалио некакав терет с леђа и као да ми рамена и врат поново заузимају нормалан положај, а и нос ми се потпуно отцепио. На неки начин сам се и смирио, мада никад нисам био нервозан, али сам баш осетио смирење.

Јако је добро што овај метод није насилан и не може да нашкоди, а мени је пуно помогао.

Др Александар Ристић,
Служба кућног лечења, Ужице

КОРИГОВАН НАМ ЈЕ ПОГРЕШНО НАМЕШТЕН АТЛАС

Пре отприлике пет година, један терапеут наместао је атлас супрузи и мени. Цена је била 200 евра по особи. Намештање је било прилично болно и агресивно. Терапеут нас је информисао да ће бол трајати двадесетак дана.

Бол је трајао барем два месеца, а никаква побољшања нисам осетио. Пошто терапеут није био из Србије, више са њим нисмо били у контакту. Због бола сам отишао у приватну ортопедску клинику, где су ми након снимања рекли да имам три напукла вратна пршљена и остеопорозу 39%.

С временом је бол престао, али и даље сам имао старе здравствене проблеме, аритмију и нагле скокове артеријског притиска, „цунамије“, како сам их назвао. Супруга је и даље

имала проблеме са хипотиреозом, а пре годину дана је доживела и инсуфицијентни мождани удар у 44. години.

Пре извесног времена срели смо се са господином Предрагом Ђорђевићем. Испричали смо му наше проблеме и он нам је одмах бесплатно извршио корекцију атласа. Третман је био безболан. Од тога дана ја више немам аритмије нити „цунамије“, а и супруга се осећа неупредиво боље. Имамо више енергије, мање се замарамо, све је у новом балансу и хармонији.

Желимо да захвалимо господину Предрагу Ђорђевићу, посвећенику помагања људима у решавању здравствених проблема, као и његовом тиму добронамерних, хуманих и племенитих сарадника.

Тома (68) и Драгана (45) Шимуновић, Београд

- У Србији низ људи погрешно намешта, односно додатно измешта атлас, па они који су имали несрећу да таквима повере своју главу, шире причу како је намештање атласа штодљиво, чак опасно. У Удружењу „Препород живота“ атлас се намешта сасвим прецизно, једноставном и готово безболном масажом лигамената на потиљку, а у случајевима када је атлас другде, код неког нестручног лица погрешно намештен, корекције се у „Препороду“ (уз потврду да је намештање атласа већ једном плаћено) раде бесплатно. Штета је не наместити атлас због туђег лошег искуства. Само треба одабрати сигурну кућу, а то је „Препород живота“.

УСПЕШНА БОРБА СА ЕПИЛЕПСИЈОМ

Годину дана пре намештања атласа добила сам од лекара дијагнозу „Еpileпсија“ и рецепт за антиепилептик који је требало да пијем у дози од по хиљаду милиграма ујутру и увече, током три до пет година, у зависности од мог стања.

Кад сам наместила атлас, а то је било пре скоро годину

дана, одлучила сам, самоиницијативно, да одбацам лекове и пустим намештен атлас да делује сам, без хемикалија. Из месеца у месец сам се осећала добро. Тек након девет месеци без лекова, доживела сам један блажи напад, тако да и даље нећу пити лек за епилепсију, јер је списак његових нежељених дејстава предугачак. Верујем да ће ми намештен атлас помоћи да потпуно савладам своју болест.

Марија Ђорђевић (24), Београд

КУКОВИ МЕ ВИШЕ НЕ БОЛЕ, ОДБАЦИЛА САМ ЛЕКОВЕ

Наместила сам атлас средином године. Имала сам болове у куковима, који ми нису давали мира. Ноћу сам се често окретала да бих могла спавати.

Од дана када ми је намештен атлас више не трошим лекове против болова, које сам у дужем периоду свакодневно пила.

Четири месеца од намештања атласа нисам попила никакав лек и осећам се препорођено. О томе не да говорим, него проповедам свима: родбини, комшијама, пријатељима, чак и непријатељима.

Већ сам у Удружење „Препород живота“ довела неколико жена, деце, своју кћер и унуку, своје братанице и њихову децу.

Хвала „Препороду“ што постоји.

Милица Костадиновић, Београд

ИЗБЕГЛА САМ ОПЕРАЦИЈУ ЖУЧИ

На намештање атласа дошла сам са неколико здравствених проблема, а највише ме је мучила жуч. Због песка, муља и каменчића, моја лекарка ми је написала упут за операцију, али сам јој једностано рекла: „Ја волим своју жучну кесу.“

Одбила сам операцију и мучила се са боловима, не само у пределу жучи, него и у лумбалном делу кичме. Синуси су ме

такође гњавили, а и циркулација је попуштала – ноге од колена наниже стално су ми биле хладне.

Причу о намештању атласа у Удружењу „Препород живота“, коју сам чула на једном њиховом предавању, доживела сам као дар са неба.

Убрзо ми је Предраг Ђорђевић измасирао лигаменте на потиљку и вратио мој атлас на његово анатомско место. Занимљиво је да је одбио да погледа це-де са свежим снимцима моје кичме. Казао је да му нису потребни, јер јасно види и без њих. То можда неком звучи надмено, али није. Ево доказа: сутрадан је тај це-де прегледао мој физијатар и од речи до речи ми поновио све што ми је рекао Предраг Ђорђевић гледајући моју кичму голим оком!

У трену кад се атлас нашао на свом месту, осетила сам да ми се крв сјурила кроз ноге. Целог тог дана ми је било баш добро, одморилa сам се од болова.

Међутим, сутрадан су почеле праве муке, које су трајале две дуге недеље. Све ме је болело – мишићи, леђа, кичма, утроба...

Нисам се уплашила, јер сам веровала Предрагу Ђорђевићу да су онима који имају веће проблеме, реакције јаче. Упркос боловима, применила сам сва његова упутства за бржи опоравак. Одмах сам почела да спавам без јастука, да потурам уролани пешкир испод кичме и да пијем доста течности. И раније сам пила довољно воде, али је моје тело после намештања атласа било још жедније.

Прва побољшања наступила су након петнаест дана. За свега пет дана постала сам сасвим здрава! Нисам могла да верујем да ме жуч више не мучи. Ја волим доказе, па сам направила експеримент са јајима. Раније бих, чим загризем кувано јаје, осетила као да ми ножеви парају утробу са десне стране, а сада... Појела сам прво јаје, мало сачекала и – ништа. Чудно ми. Загризем храбро и друго јаје, поједем га целог, опет ништа. Поједем и треће и четврто. Ништа. Жуч мирна. Нема бола. Тај дан прође лепо, али ја још увек помало сумњам да сам се толике море тако брзо и лако ослободила. Сутрадан одлучим да довршим експеримент са јајима. Знам да су пржена јаја смрт за жуч. Испржим два комада, да видим шта ће бити.

То лепо поједем, а жуч и даље ћути. Никакве реакције није било...

Сад сам апсолутно сигурна да је намештање атласа најбоље што човек може да учини за своје здравље.

Н. Рнић (55), Београд

ДР ЛЕВИНОВИ МАГНЕТИ СУ МИ ПОСТАЛИ СУВИШНИ

Наша ћерка Силвана, којој је Предраг Ђорђевић намеистио атлас крајем прошле године, посаветовала је мене и моју супругу да и ми посетимо „Препород живота“ на Новом Београду, што смо убрзо и учинили. После намештања атласа, по повратку у наше село Селевац код Смедеревске Паланке, пратили смо реакције организма.

Ја сам низ година имао изражене болове зглоба леве шаке и десног колена, а пре пет година они су толико учестали да сам морао нешто да предузнем. Купио сам др Левинове магнетне наруквице и стално их носио на зглобу леве шаке. Такође сам купио и „чарапу“ са 12 јаких магнета за колено десне ноге. Са тим магнетима сам некако функционисао...

Као млад официр у Бијељини играо сам фудбал у ондашњој Другој савезној лиги и повредио колено до те мере да је била потребна операција менискуса. Одустао сам од операције, али сам и фудбал морао да напустим. Бол у колелу ме је пратио целог живота, а у познијим годинама постао је тежи. Магнети су ми помагали да ходам и возим ауто, али бол је увек био ту.

Међутим, свега месец дана по намештању атласа открио сам да су ми магнети постали сувишни, јер су ручни зглоб и колено престали да ме боле. Кроз неколико дана се случајно загледам у десну руку и видим да су и старачке пеге нестале. На левој руци их је било дупло више, али су се и ту добро проредиле.

Моја супруга Анка годинама се патила са боловима у крстима и десној нози. Кук, бутина и колено су је неколико пута

бацили у кревет. Била је непокретна и тровала се таблетама како би проходила. Често су је и рамена болела. Без витафона није могла нормално да живи. Дуго времена има хипертензију и стално је била под дејством лекова...

Након месец дана од првог третмана код Предрага Ђорђевића, Анка је смањила лекове за притисак на једну четвртину. Више је не боле рамена, кичма ни десна нога, а и лакше хода.

Златне руке поштованог господина Предрага су свој део посла код мене и моје Анке обавиле и други пут. Поново нам је заказао сусрет за почетак маја и доћи ћемо у „Препород“ као у своју кућу.

Раде и Анка Кузмановић, Селевац

СВЕ ВЕЛИКЕ СТВАРИ СУ ЈЕДНОСТАВНЕ

Мој игуман Авакум и ја смо поново допутовали из Манастира ЛЕЛИЋ у Београд. Морам да напоменем да се игуман, иако су му 82 године, јако радовао и с нестрпљењем ишчекивао полазак на нашу трећу терапију код Предрага Ђорђевића.

Обојица смо за ова четири месеца доживели значајна побољшања здравља.

Мени се одмах по намештању атласа прочистио дисајни пут и почео сам да осећам укус ваздуха како га никад раније нисам осетио. Такође сам доживео огромно олакшање јер ми је моментално нестала дугогодишња напетост вратних жила. Ово олакшање пратила је радост, са осмехом...

Занимљиво је да ми се ујутру у цркви, за певницом, без икаквог мог садејства, кичма наједном исправила и од тада стално стоји у том правилном положају. Вратне жиле су ми остале опуштене. Већ после првог третмана ослободио сам се повремених тешких главобоља уз повраћање, на које сам био навикао. Имао сам и висок притисак, али се и он нормализовао.

Пре десетак година ме је спопао некакав бол у десној руци и губитак снаге у њој 50 одсто. Бол је полако нестао, али је

слабост остала. Међутим, после другог третмана осетио сам да се појављује бол, уз који ми се и снага вратила у руку!

Кад забацим руке на леђа, примећујем да су знатно покретљивије. Осећам и жељу за стајањем – немам више жељу да седим.

Прошло је тек четири месеца откако ми је атлас намештен, доживео сам разна побољшања, а организам и даље оздрављује...

Сметнуо сам с ума још једну важну ствар: годинама сам био алергичан на све врсте полена и увек бих први осетио када почне да се појављује. Сад треба да се навикнем на то да ми полен више уопште не смета... Чак сам се и хемороида ослободио. Када би остало овако како је сада, то је изнад свих мојих очекивања.

И мој игуман је одмах доживео радост и олакшање. Од првога дана све је пошло набоље. Имао је велики проблем са кретањем. Када бих га смештао у ауто, увек бих му убацивао десну ногу, јер сам није био у стању. Након месец и по од намештања атласа, улази у ауто без моје помоћи. Имао је јаке болове у десном куку и нози, а сад их нема. Знатно лакше се креће, то су и комшије запазиле, здравија му је боја лица...

Намештање атласа нам је од Бога дато, јер је поступак сасвим једноставан. Све велике ствари су једноставне. Ово је тако једноставно, да ниједан научник не би могао доћи до решења. Господ не компликује, ми људи компликујемо. Добро је да се све одиграва мимо институција и нико нема монопол. На третман долази обичан народ, пријатељи Христови.

Намештање атласа толико побољшава здравље да човек не би могао пожелети толико, а Господ управо даје онолико колико не можемо пожелети.

Свима говорим о овој невероватној могућности да оздраве и ослободе се робовања лековима. Усређује ме помисао да ће на лак начин поправити здравље и обезбедити себи квалитетнији и радоснији живот.

Милан Девећ (50), сабрат Манастира ЛЕЛИЋ

ВИШЕ НЕМАМ „НЕРВОЗНО ГРЛО“

Пре месец дана ми је у „Препороду живота“ намештен атлас. Имала сам благе вртоглавице, главобоље, проблем са штитастом жлездом, хормонски дисбаланс, болове у кичми, лошу циркулацију, трњење руку и ногу... Годинама сам узалуд покушавала да решим своје здравствене проблеме. Што се тиче хипотиреозе, лекар ми је само повећавао дозу лекова.

Истраживала сам преко интернета како бих себи могла помоћи, и схватила да је атлас узрок свих мојих проблема.

Чим ми је, пре месец дана, Предраг Ђорђевић вратио атлас на његову тачну позицију, полетела сам. Истог трена ми је нестао бол из чела и темена, осетила сам лакоћу у ногама, топлина ми је прострујала кроз ноге, руке и лице.

Сутрадан су почеле реакције – осетила сам неку тежину у потиљку и врату, али то је трајало свега три дана. Потом је тежина нестала, скроз ми се разбистрило у глави, осетила сам јасноћу мисли и оптимизам, а кад би неко у друштву „мрачио“, више ме то, као раније, није дотицало. Имала сам осећај појачаног оптимизма и заштићености од туђих негативних утицаја.

Пред други долазак у „Препород“ урадила сам, на предлог Предрага Ђорђевића, анализу хормона штитасте жлезде. Резултати су били у границама нормале, а ТСХ (тиреостимулишући хормон) ме је изненадио, зато што је раније био дупло виши од нормалног, а сад је и он био у реду. Нисам могла да верујем кад сам видела налаз!

Можда је занимљиво и то да сам пре три године имала контузију левог лакта, који ме је болео неко време, па је бол уминуо. После намештања атласа лакат ме је први пут поново заболео, и то је трајало свега пола сата. Међутим, мишић подлактице играо ми је четири-пет дана. Сад је све у реду, ништа ме не боли. Намештен атлас као да „прегледа старе ране“...

Не верујем да ћу више ићи код доктора за штитасту жлезду. Кад сам му рекла да осећам кнедлу у грлу, објаснио ми је да је то зато што имам „нервозно грло“. Предраг Ђорђевић ми је једноставним захватом, за један минут, то „нервозно грло“ умирио.

Катарина Радосављевић (40), Београд

МОЈА БЕБА СВУ НОЋ МИРНО СПАВА

О томе колико намештање атласа може да помогне, чула сам од моје тетке, која је пре годину дана имала великих проблема – неколико месеци није могла да хода и говори, слабо је чула и видела. У „Препород“ су је малтене донели. Лице јој је било „пало“, и то је личило на шлог. Одмах по намештању атласа, већ на путу кући, осетила је као да јој неко облива водом одузету леву страну лица. Кроз три месеца је стала на ноге. Тетка је свима причала о атласу, па смо се тако и моја мајка и ја, а убрзо и све троје моје деце, подвргли третману.

Ја сам низ година имала ужасне болове у лумбалном делу леђа, због којих би ми се повремено одузимале ноге. Такође су ме мучиле проширене вене у десној нози, а у листу сам осећала јака трњења и пуцање капилара. Имала сам и екцем на десној руци. Сан ми је био лош, непрекидан, а због кичме сам се будила са ужасним боловима.

Чим сам наместила атлас, као да ми је неко сишао са врата, такво сам олакшање осетила. Бистрије сам видела, као да су ми се очи широм отвориле. Те ноћи сам први пут после дужег времена мирно спавала и ујутру се пробудила без болова. Била сам пресрећна! Нисам могла да верујем – умала сам из кревета и ништа ме не боли!

Наредних неколико дана осећала сам затезања у разним деловима тела и схватила да је то, како ми је навестио Предрог Ђорђевић, подешавање статике. Кроз две недеље трњење десне ноге је престало, а нисам више осећала ни пецкање услед пуцања капилара. За два месеца ми се екцем потпуно повукао, а ничим га нисам мазала. Ослободила сам се и менструалних болова, због којих сам попила тону лекова. Прва менструација после намештања атласа била је болна као и претходне, а следећа – потпуно безболна. Запазила сам и да ми се кожа пролепшала, иако не користим никакве креме.

И мајци је много боље. Она је повремено имала висок притисак, а вишегодишње мигренозне главобоље су јој у последње време биле све учесталије. За ова два месеца од када је наместила атлас, свега три пута је заболела глава, и то

много блаже и знатно краће. Престала је да пије лекове за притисак. Занимљиво је и то што није више експлозивна као раније, мање се нервира, сасвим ретко плане...

Све у свему, много лепог се издогађало. И моје две баке су знатно боље, ослободиле су се болова и лекова.

Средили смо и подмладак. Не само да је Предраг Ђорђевић наместио атлас мојим синовима Луки (4) и Матеји (3), него чак и деветомесечној беби Анђели. Сви су здравији и отпорнији и мирније спавају, а бебица се ноћу више не буди. Дивота!

Кад сам се првог јутра по намештању атласа пробудила ослобођена болова, пожелела сам да и ја усређујем људе, тако да сам сада на обуци код Предрага Ђорђевића. Он нас обучава бесплатно, иако је своју обуку код Швајцарца Ренеа Шимперлија скупо платио. Желим да што пре, сви заједно, препорудимо Србију.

Адриана Младеновић (33), Београд

НАМЕШТЕН АТЛАС ТОПИ МАСНА ТКИВА

У „Препород живота“ први пут сам дошао пре годину и по дана, јер сам хтео да се решим последица повреде вратног дела кичме, коју сам задобио пре три деценије, падом са висине од пет метара. Имао сам и проблем са центром за равнотежу, а кад год повучем главу унатраг, осетио бих слабост и несвестицу. Последњих година су ме стигли и проблеми са куковима. Болела су ме оба, нарочито десни. Имао сам и веома јаке грчеве у листовима...

Ја сам члан Удружења комплементарне медицине и екологије „Никола Тесла интернационал“. Као биоенергетичар и радиестезиста, схватио сам да је управо намештање атласа оно што ми недостаје да се отарасим проблема. Чим ми је Предраг Ђорђевић вратио атлас на тачну анатомску позицију, осетио сам да ми је глава некако лагана. Моментално ми се побољшала прокрвљеност и покретљивост. Касније су ми постепено нестајали и други проблеми. Кукови ме више не боле, а и грчева сам се готово сасвим ослободио. Несвестице су прошле за око месец и по дана, уопште их више немам.

Све своје ближње сам подстакао да дођу у „Препород живота“ и сви су задовољни учинком намештеног атласа.

Мој унук Горан имао је на руци, стомаку, коленима и леђима десетак масних ткива величине лешника и ораха. Доктори нису знали шта с њима да раде. Рекли су му да их тако носа, а ако нарасту, резаће их па ће видети о чему је реч. За годину дана од намештања атласа Горану је нестало више од пола масних ткива, а преостала су се размекшала. Уз то, смрчао је осам килограма не мењајући начин исхране, осим што је, по савету Предрага Ђорђевића, сасвим избацио млеко и млечне производе.

Други унук, Борис, био је фудбалер и имао је проблем у горњем делу кичме и десном колену. Није могао да вози ауто дуже од пола сата. Сад мој Борис по хиљаду километара пређе као од шале!

Никола Хркаловић (78), Београд

ОСЛОБОДИЛА САМ СЕ УПАЛНИХ ПРОЦЕСА НА ЛИЦУ

Ми смо пре четири месеца атлас наместили породично – најпре мој муж и ја, а потом и два мала сина. Муж и ја радимо у нашем фризерском салону, тако да нам је и за посао важно што смо на брз и једноставан начин постигли боље здравље.

Мене су гњавили болови у врату, а рамена су ми била погрбљена. Кад бих хтела да се исправим, јављао се бол. Ако окренем главу удесно, осетила бих вртоглавицу и нисам могла да спавам на тој страни. Повремено ми се догађало и кочење лумбалног дела кичме. Била сам хронично уморна и неиспавана. И још: имала сам црну тачку на десном оку најмање годину дана. Очни лекар није знао како да ми помогне. Та тачка је нестала за месец дана од намештања атласа.

Догодиле су се разне невероватне ствари. Чим сам наместила атлас, прогледала сам. После првог третмана ми није било добро, чак сам морала да легнем, а кад сам попила чашу воде и устала, осетила сам велико олакшање, као да сам се поново родила.

Наредних дана постепено се ослобађам разних проблема. Приметила сам да ми у вожњи више не сметају временски услови, киша, магла. Главу лако окрећем на обе стране, све је нормално, савршено. Врат ми више није крив, сад је као извајан.

Ослободила сам се и велике море – упалних процеса на лицу. Важно је да напоменем да у кућу више не уносимо млечне производе и бело брашно. Након намештања атласа, месец дана сам пила још помало јогурта, и лице никако да се смири, а када сам после прве контроле избацила и јогурт, лице ми се месец дана интензивно чистило и онда се лепо смирило.

Поправила ми се и отпорност организма. Прехлада ми сада траје знатно краће и није ми неопходна никаква терапија. Тако је свима у кући. Породично нам је скочио имунитет. Докторка се изненадила како се седмогодишњем Вељку грудни кош лепо исправља, а трогодишњег Андрију не муче више дијасјни проблеми.

Мој супруг Бранко (35) није могао нормално да живи од својих катастрофалних мигрена. Свуда по кући, у колима и у салону држао је лекове, јер су га главобоље спададе два пута недељно и трајале по два дана. Ако не попије лек, завршио би на инфузији. Уз то, и око му је играло, леви капак, раније повремено, а пред долазак у „Препород“, месец дана непрекидно...

Само једном, два дана по намештању атласа, доживео је, пред спавање, мању главобољу, уз тачан предосећај да она неће прерасти у мигренозни напад. Сутрадан је приметио да му ни капак више не игра, и тако је остало до данас. Четири месеца без мигрена, то је нови живот...

Ми смо искрено одушевљени „Препородом“ и свима причамо да се ту брзо и лако може доћи до здравља.

Милица Ратковић (27), Београд

НИ ТРАГА ОД ТЕШКЕ НЕСАНИЦЕ

Атлас ми је у „Препороду“ намештен пре два месеца. Три недеље уочи намештања ударила сам главу тако јако да сам испљунула крв и данима сам била ни жива ни мртва. Све ме је болело, а ноге су почеле да ми се одузимају...

Један други ударац, када сам пре четрдесет пет година, као петогодишња девојчица, десном страном потиљка пала на оштар камен, изазвао ми је тешку несаницу – од тада нисам заспала! Легнем увече као и сви други, али не могу заспати. Окрећем се, преврћем, и потпуно будна чекам да сване. Очне дупље су ме болеле од неспавања.

Док сам била дете, нисам знала да је то ненормално, мислила сам да сви проводе ноћ мање-више будни. Лекари су ми поставили дијагнозу „Инсомнија“, али ми нису могли помоћи. Тако, чекала сам да умрем...

Међутим, после намештања атласа сам се предомислила: схватила сам да могу не само лакше да живим, већ и да сасвим оздравим! Чим ми је Предраг Ђорђевић подесио први пршљен, истог трена сам широко и дубоко продисала. Вид ми се избистрио. Кад сам на повратку кући подигла ногу да закорачим у трамвај, схватила сам да ме не боли, а увек ме је болела кад улазим у превоз...

Убрзо су ми нестали и болови у врату, раменима, лактовима, крстима, куковима и коленима. Ослободила сам се и проблема са штитастом жлездом, а имала сам дијагнозу „Хашимото“. Стала је и аритмија...

Све је то било пропраћено реакцијама. Осећала сам, на пример, како ми се болови полагано спуштају кроз руке и излазе кроз врхове прстију. Након свега, преплавила ме је здрава енергија. Нисам могла да верујем колико сам снажна и орна за рад...

Ипак, највеће изненађење се десило у ноћи након намештања атласа. Први пут у животу, после четрдесет пет година несанице, заспала сам као дете и спавала до јутра! Свих ових дана нормално спавам и ништа ме не боли. Заиста сам пре-

порођена и молим се драгом Богу за здравље и дуг живот мога препородитеља.

Зорка Петровић Димић (50), Београд

ПРЕСТАЛО МИ ЈЕ ДУГОТРАЈНО ЗУЈАЊЕ У УШИМА, А КУК МИ СЕ ВРАТИО У СВОЈЕ ЛЕЖИШТЕ

Одлучио сам да наместим атлас пре две године, када нисам могао да померам главу ни лево ни десно због ужасних болова у врату. Пре доласка у Удружење „Препород живота“ од доктора сам добио коктел инјекцију и таблете, било ми је добро петнаестак дана, а онда – све исто, осећао сам бол уз „севање муња“. Поновили су ми терапију, али ме нису излечили.

Имао сам и других проблема. На обе руке су ми искакале кости изнад палчева, а такође ми је и леви кук повремено искакао из лежишта. Стопало леве ноге ми је у ходу било искошено. Једна ми је рука стајала уз тело, а друга је увек била мало одмакнута. Предраг Ђорђевић ми је објаснио да је то због ротације, увртања кичме, што је последица измештеног атласа. Уз све ово, од моје тридесете године, значи више од три и по деценије, имао сам непрестано зујање у ушима.

Шестог дана од намештања атласа почела је да ме боли лева кључна кост. Болела ме је с времена на време. Питао сам се шта је то. Јавио сам се Филипу Ђорђевићу и он ме је позвао на контролу. Утврдио је да је атлас на месту и објаснио ми да је реч о реакцијама које се свима догађају после намештања атласа. Рекао ми је да не бринем, почело је подешавање статике тела.

Невероватном брзином, за свега два и по месеца, све ми се вратило на своје место. Кости изнад палчева су ме болеле десетак дана после намештања атласа и било ми је чудно откуд сад тај бол, али су се те кости за месец дана вратиле где треба. За два и по месеца кук је ушао у своје лежиште и до данас, ево две године, више није искочио. Најспорије ми се опоравио врат, за око годину дана. Мање ме је болео, али сам осећао затезање.

И кичма, која је била у благој ротацији, дошла је на своје место. Зујање у ушима је нестало већ после петнаест дана.

Читао сам нешто и осетио како ми се зујање у оба ува утишава и наједанпут је престало.

Одушевљен сам учинком намештеног атласа. Иако ми је 68 година, виталан сам, бавим се спортом, пливам, у стању сам да претрчим и по петнаест километара. Свима причам о атласу, чуде се, слушају ме и гледају с неверицом. Али, то је ниво наше здравствене културе. Ја једно знам: да нисам дошао у Удружење „Препород живота“, данас бих био тежак инвалид.

Слободан Радуловић (68), Београд

ПОШТО МИ ЈЕ НЕСТАЛА РАНИЦА НА ГРЛИЋУ МАТЕРИЦЕ, И МОЈ ГИНЕКОЛОГ ЈЕ НАМЕСТИО АТЛАС

Атлас ми је намештен у „Препороду живота“ пре више од годину дана. Имала сам спондилозу десног кука и доктор ми је рекао да ми је хрскавица потпуно потрошена. Мучила ме је и спондилоза вратних пршљенова и болови у крстима – то ми годинама није давало мира, више пута сам бивала укочена по недељу дана...

Кук и колено су ме даноноћно болели годину дана уочи намештања атласа. Мој осамнаестогодишњи син Бојан и муж Хусеин били су задовољни намештањем атласа којем су се подвргли месец дана пре него што је и мене Бојан наговорио да одем у „Препород живота“.

Уз проблеме са кичмом, куком и коленом, имала сам и раницу на грлићу материце и две цисте на десном јајнику, али нисам веровала да би намештен атлас могао да утиче и на такву врсту проблема. Мој гинеколог ме је већ три године редовно слао на биопсију, сваких шест месеци, а налази су упорно указивали на могући тумор...

Кад ми је Предраг Ђорђевић наместио атлас, већ после месец дана нестали су ми болови у куку и колену, а убрзо сам, први пут после десет година, успела и да потрчим.

Кук и колено ме више уопште не боле, а и кичма ме много мање мучи. У току је, још увек, подешавање статике, па оче-

кујем да ће ми се и кичма у догледно време сасвим опоравити.

На гинеколошком прегледу обављеном пола године по намештању атласа, доктор је био зачуђен: ранице на грлићу материце није било, мања циста на јајнику је скроз нестала, а већа се смањила за више од педесет одсто. По први пут нисам добила упут за биопсију и за Папаниколау тест, јер није било потребе. Мој гинеколог је био толико одушевљен, да је кроз месец дана и сам у „Препороду“ наместио атлас!

Занимљиво је да је моја четрнаестогодишња ћерка Исидора од рођења сисала палац, а психолог је био уверен да је то знак мањка самопоуздања. Међутим, месец-два по намештању атласа, Исидора је престала да сиса палац, чак су јој се и зуби прилично исправили. Син Бојан, уз то што је решио проблеме са кичмом и избегао операцију колена заказану због тешке повреде, такође данас има лепше зубе, а мужу Хусеину не трну више руке и ноге, нема тежине у ногама нити умора, пун је здраве енергије...

Настојимо да се придржавамо свих савета које смо добили у „Препороду живота“. Већ смо решили многе проблеме, а биће још побољшања. У нашој кући је више оптимизма, сад су нам сви дани сунчани и ведри.

Гордана Мустафић (45), Београд

ЗБОГ БОЛОВА ГОДИНАМА НИСАМ СПАВАЛА

Скоро ће две године откако ми је у „Препороду“ намештен атлас. Имала сам страховиту спондилозу вратног дела кичме, кифозу и сколиозу лумбалног дела и три центиметра краћу леву ногу због поремећене статике. Оба кука су ми била оштећена, а на десном је установљен тотални недостатак хрскавице. Још сам имала и окоштала колена, реуму... Због болова годинама нисам спавала, тако да су ми и живци били напети, осећала сам тескобу, раздражљивост, анксиозност...

Никада нећу заборавити дан када ми је Предраг Ђорђевић наместио атлас. Истог трена сам продисала и схватила да

сам целог живота лоше дисала. Убрзо ми се и слух поправио, певачки слух, али и глас. Могла сам да певам као у младости. И мисли су ми се избистриле...

У наредном периоду се под утицајем намештеног атласа подешавала статика мог истрошеног тела и осећала сам разне реакције које су водиле у генерално побољшање здравља. Сада се неупоредиво боље осећам...

У једно сам сигурна: да нисам наместила атлас, како сам живела, већ бих била мртва.

Рахила Бабац (74), Београд

НЕСРЕЋА У ШУМИ И СРЕЋА У ПРЕПОРОДУ

Пре шест месеци на мене је пало стабло јасена, високо преко десет метара. Капа ми је била натопљена крвљу. Осетио сам бол и укоченост у подножју врата, у плећкама и у рукама. Врат ме је забринуо...

Отишао сам у болницу, тамо су ми направили рендгенске снимке, добио сам десетак копчи и терапију. Одлежао сам три дана, а петог дана након ударца, на десној страни врата почеле су да ми искачу некакве болне кверге величине лешника. Између десне плећке и кичме појавио се оток попут песнице. Физиотерапеут ми је масажом зауставио раст чворова и отеклине, а две недеље од ударца урађена ми је и магнетна резонанца врата. Установљено је окоштавање вратних пршљенова и ништа више.

Сматрајући да је стање редовно, настављам да трпим бол и непријатности. Све време сам осећао огромну тежину у глави и у пределу срца. Запазио сам да ми се смањује не само физичка, него и ментална окретност и сигурност. Слабила ми је координација покрета, а све то је пратио пад расположења, тескоба, страх, депресија.

Прошло је скоро два месеца од несреће, а мени је бивало све горе. Једнога дана сам покушао да измерим крвни притисак, али се испоставило да он превазилази могућности апарата! Био је, значи, изнад 230! То ме је баш забринуло, јер сам одувек имао притисак 115/85. Схватио сам да хитно морам да

отклоним узрок проблема, иначе ћу добити срчани или можда-ни удар.

Истраживао сам по интернету и наишао на неколико атласолога, с белим мантилом и без њега. Највише поверења ми је улио Предраг Ђорђевић, који је једноставним речима описивао управо моје проблеме. Уз то, цена намештања атласа у „Препороду“ је дупло нижа него другде, а преглед и консултације се уопште не наплаћују.

Похитао сам у Београд, и чим ми је Предраг Ђорђевић наместио атлас, осетио сам растерећење, бољу прокрвљеност врата и главе, лакоћу покрета. Кад сам стигао кући, измерио сам притисак и испоставило се да је знатно нижи, тако да сам те ноћи први пут после два месеца лепо спавао и нисам осећао никакве болове.

Убрзо сам се ослободио и хроничног кашља, који ми је раздирао плућа.

Оздрављење је било очигледно, све док кроз неколико дана нисам заспао крај телевизора на превисоком узглављу. Помислио сам да сам тиме пореметио атлас, јер су ми остали још неки болови у врату, али сам чекао да истекне месец дана па да одем на контролу...

Предраг Ђорђевић је на контроли утврдио да ми се атлас заиста малко померио, а након „поправке“ одмах почиње да ми се враћа бистрина мисли, брзина и сигурност покрета, дубина удисаја. Наредних дана осећам да се знатно мање замарам. Био сам због тога радостан, али нисам веровао да намештањем атласа могу да се избавим баш од свега што ме је у животу снашло.

Две и по деценије ме је мучио један пршљен у лумбалном делу кичме, који је повремено, код већег напрезања, искакао из лежишта и бацао ме у постељу. Шест месеци пре намештања атласа искочио је бар десет пута и стварао ми несигурност у ногама. Научио сам да враћам тај пршљен на место, али ми у последње време то није тако лако ишло и већ је почело да ме плаши. Међутим, од прве контроле, односно „поправке“ атласа код Предрага Ђорђевића, ево два и по месеца, пршљен ми ниједном није искочио, па ни кад сам подигао терет од седамдесет килограма!

Преко две деценије имао сам болове у коленима, нарочито десном, а то ми је највише сметало у вожњи. После сат и по седења у колима, болови би постајали неиздржљиви. Морао бих да устанем, истегнем ногу и прошетам, а кад бих поново сео за волан, био бих миран свега пола сата. Бол би се изнова појављивао и појачавао, а ја се заустављао крај пута. Годинама сам радио у Италији и често путовао, па сам се баш намучио. Кад год исправим ногу, зачуло би се гласно крцкање. Откад ми је намештен атлас, нема ни бола ни крцкања, возим без проблема.

И желудац ми се средио. Био је спуштен. Дуго ме је гњавило нешто налик гастритису. Осетио сам да ми се желудац подигао. Још су у току разна подешавања. Највише затезања осећам у пределу плећки и врата. Раније, кад бих улево окренуо главу, запео бих о некакву препреку, а сад тога нема. Нема ни главобоља, а нестали су ми и болови са обе стране карлице. Ноге и руке су ми увек биле хладне, више нису.

Наплаћао сам се разних хонорара намештачима кичме, а ових сто евра што сам дао „Препороду“ су чиста инвестиција у будући живот и здравље.

Сад спавам без јастука и долазим у „Препород“ на обуку. Бићу срећан кад први пут некоме наместим атлас и кад ми Предраг каже да сам то урадио како треба. Обичај је да по завршетку обуке три прва намештања обавимо бесплатно, ближњима. Намештање атласа је најплеменитији посао на свету. Некада сам имао веома успешну фирму, али бих атлас намештао са много већим задовољством.

Владица Благојевић (49), Петровац на Млави

КРАЈ ДВОГОДИШЊЕ СТРЕПЊЕ ЗА КОЛЕНА

У „Препород“ сам први пут дошла са ћерком, пре годину дана. Од комшинице сам добила Предрагову књигу о атласу и увидела да је све што у њој пише – логично. Ја сам професор математике и логика је основ моје науке, па сам стекла уверење да је можда баш у том атласу кључ проблема.

Убрзо сам довела ћерку код Предрага Ђорђевића, онај-више због њеног левог колена. Покидала је лигаменте и урађена јој је операција, али се то никако није смиривало, имала је дуге терапије, борила се за колена пуне две године, међутим, напретка није било, чак јој се стање погоршало. Уопште није могла да стане на леву ногу и ходала је помоћу штака... Мучила је још и кичма и гинеколошки проблеми, све се то скупило, и на крају сам је подстакла да одемо у „Препород“.

Мој сумњичави супруг, „неверни Тома“, једва нас је довео, а онда је сео у ћошак са наше две унуке, које сам довела како бих се консултовала са Предрагом о њиховом здрављу и спортским активностима.

Пошто је нашој ћерки Весни наместио атлас, Предраг јој је рекао да устане без штака и слободно се ослони на леву ногу, а када је то успела, добила је аплауз од људи који су чекали да дођу на ред.

Предраг је потом хтео и мене да прегледа, али ја то нисам планирала и рекла сам му да сам добро.

„Ниси ти добро“, казао је.

Мој сумњичави муж је знао да заиста нисам добро – код њега је била моја торба пуна лекарских налаза.

Предраг нас је све изненадио: говорио је као да чита оне налазе из торбе – проблеми са јетром, гранични шећер, притисак, кичма... Рекао је да ће ми одмах наместити атлас, па да платим ако ми буде боље. Е, у то нико није могао да поверује, ни моје колеге, ни комшилук...

Признала сам Предрагу да нисам добро, да сам оперисала кичму, да сам имала силне проблеме са вратом, са рукама које су трнуле. У ташни сам имала упут за операцију карпалног тунела на десној руци, али и два прста на левој руци, који су се кочили. Имала сам и проблем са левом ногом, остала је као парализована после операције кичме...

Отишле смо кући са намештеним атласом, али нисмо имале предаха – већ у колима су нас спопали болови. Муж је рекао: „Ето, шта сте тражиле, то сте и добиле.“

Реакције су трајале око три недеље. Имале смо главобоље и мучнину, ћерка је чак повраћала. Била је бесна што сам је водила у „Препород“...

Међутим, постепено је све почело да се смирује и иде набоље. Већ на прву контролу, после месец дана, ћерка је дошла само са једном штаком, а убрзо је и ту штаку одбацила. На другу контролу, након четири месеца, дошле смо потпуно опорављене, ћерка сасвим без штака.

И мој „неверни Тома“ почео је да верује у овај метод, јер више није било потребе да ми масира рамена и леђа.

Причала сам о намештању атласа где год сам стигла, верујем да је силан свет овде дошао под утицајем мојих прича. Не радим за „Препород“, већ радим за себе и за оне којима треба помоћ.

Ружица Стојановић (68), Београд

ДОКТОР АТЛАС И МУЛТИПЛА СКЛЕРОЗА

Пре девет година постављена ми је дијагноза „Мултипла склероза“, а пре две године ми је у „Препороду живота“ намештен атлас. Да нисам дошла у „Препород“, данас бих била у инвалидским колицима.

Прво је мој муж Саша са нашом једанаестогодишњом ћерком Милицом дошао код Предрага Ђорђевића. Била је средна, а кад сам у недељу приметила да је Милицы нестала изражена кифоза у вратно-грудном делу кичме, покупила сам синове Димитрија (21) и Илију (20), и правац код Ђорђевића.

Ја сам медицинска сестра у Болници „Др Драгиша Мишовић“, а завршила сам и за физиотерапеута, тако да добро познајем људски организам. Мултипла склероза је болест која изискује знање и дисциплину, и то је разлог што сам спремно дочекала бурне и дуготрајне реакције које је изазвао намештен атлас.

„Доктор Атлас“ ме је поправљао целе две године, а још увек није све готово. Познато је – што је тежа болест у питању, реакције су болније и дуже. Без обзира на то, свако са мултиплом треба да намести атлас. Преживеће две-три године болног подешавања организма, а онда ће му живот постати неупоредиво квалитетнији и изгубиће ону трагичну перспективу.

Најважније је да правилно схватите метод рада „Доктора Атласа“ и мирно подносите реакције, избегавајући лекове. Нека боли, проћи ће, и то заувек.

Ја сам била сва раштимована, раштрафљена. „Доктор Атлас“ ме је раставио на саставне делове – да би ме поново саставио како треба.

Нисам паничила ни кад сам истовремено ослепела на десно око и оглуvelа на лево уво. Одем до продавнице, гледам на лево око кусур, живим нормално, надам се, чекам. За три недеље вратио ми се и вид и слух.

Много лепог и доброг сам дочекала. Колеге на послу, доктори и сестре, примећују велике промене набоље, али готово никоме не причам шта сам предузела, не би ми веровали, ово је за већину научна фантастика!

Погледајте ми слику на личној карти. Лице ми је било пало, а сад је подигнуто. Подмладила сам се, то сви виде. Већ у првих месец дана смршала сам пет-шест килограма. „Доктор Атлас“ ме је исправио и скупио, утегао, дотерао ми тело, не онако како се деформисано тело сређује после порођаја, него као да никада нисам ни рађала! Пре сам носила јакну три-икс-ел, а сада – ел!

Сви смо одлично прошли. Сашу је мучила кичма и кук, знатно му је боље. Исправиле су му се и икс ноге. Млађи син и ћерка такође су имали икс ноге, више немају, а старији син је имао криве ноге и јако криву кичму. Све му је дошло на своје место. Осећа се тако добро, да би сваког месеца долазио у „Препород“ на контролу. Нас петоро имамо пуно разлога да волимо „Препород“.

Зора Милинковић (46), Београд

ЗДРАВЉЕ, ОПТИМИЗАМ И „МУШКЕ СТВАРИ“

Од свих нас ближњих који смо пре четири месеца наместили атлас, први је у „Препород“ дошао ујак Милан, сабрат Манастира Лелић. Његова реч за нас има посебан значај, никада не сумњамо у оно што говори.

Ујак Милан нас је све подстакао, а тетка Рада из Швајцарске одвезла прву туру родбине у „Препород“ о свом трошку. Предраг Ђорђевић наместио је атлас мојој баби, мајци, теткама, мени, жени, синчићу, сестри, зету. Потом је преко сто људи из Лознице и околине пошло нашим стопама.

Занемарљив је број оних који нису доживели побољшања. У ствари, имају их, али неће да их виде. То су, по правилу, баксузи. Очигледно је да су здравији, али им тешко да признају...

Човек се брзо на добро навикне и све мање се сећам својих бивших проблема – са главобољом, вртоглавицом, притиском, трњењем руку и ногу... Мислио сам да немам проблем са нервозом, али ми је одмах после намештања атласа постало јасно да сам га имао. Сад ми нервоза само муњевито прође кроз главу, али се не задржава у мени и не наноси ми штету. Знатно сам смиренији и стрпљивији, не реагујем плаховито, све решавам мирним путем. И моја жена Весна, која је трећи пут у благословеном стању, такође је ослобођена нервозе. Деца праве хаос, а ми се смешкамо... Нема нервозе ни у комшилуку, сви смо наместили атлас. Дивота!

Од дана када сам „ресетован“, главобољу више нисам доживео, као ни вртоглавицу. Трњење руку и ногу ми је моментално престало.

Ни ја ни моји ближњи нисмо имали болних реакција, само смо учили појачану поспаност. Ваљда доњи мозак умири цео организам, да би се устремиио на поправку кvara. Онда нас лепо среди, доведе нас у „почетно стање“, као кад ми вратимо телефон на фабричка подешавања.

Чуо сам да је неке људе у периоду реакција више болело оно што их иначе боли, а поједине је болело и оно што их никад није болело, јер су имали жаришта за која нису знали. Но, све то прође, а заувек остаје побољшано здравље.

Осетио сам и велики прилив енергије, као кад додам гас у току вожње. Храбрији сам, имам више снаге и воље, прихватам се и послова који су ми раније били одбојни. Боље спавам, лепше сањам – финије, тананије, позитивније. Смејем се целим телом, од темена до врха ножног прста. Боље подносим алкохол, теже ме опија, а мамурлука нема. Поправиле су се и

оне „мушке ствари“. Функције читавог организма су унапређене тридесет до четрдесет одсто, нема медицине која то може постићи.

Попробајте мало и са мојом тетком. Она управо путује за Швајцарску, возим је на аеродром...

(Рада Девић:) Осећам појачану енергију, смиренија сам, боље спавам, лакше се будим. Болери у левом куку полако нестају, смањено се и бол у стопалу. Као жена боље функционисам, поправиле су ми се оне „женске ствари“. Заправо, десило се нешто невероватно: пуни нагон је јачи, али лакше њиме владам! И пре сам имала добру самоконтролу, али је она сада лака, спонтанна... Целокупно здравље и расположење је боље. Мој сестрић има одличан пример једног потпуног преобраћаја...

— Нисам знао да намештен атлас може мрачног човека да претвори у светлу личност. Један мој напорни, смркнути друг, постао је весео и разговорљив, радо прича вицеви, стално се смеје. Десетак година борио се са повременим несвестицама, ни на ВМА му нису могли помоћи. Сад је добро, здраво и весело, као и сви ми.

Морам још и ово рећи: да је „Препород“ иза седам гора и седам мора, да се чека у километарским редовима и да је цена баснословна, људима би био сан да наместе атлас. Кад је нешто лако и доступно, побуђује сумњу. Овај метод је толико једноставан, да је раван чуду.

Огњен Кајтаз (36), Лозница

ПРЕПОРОВАНА ПОСЛЕ МОЖДАНОГ УДАРА

Имам четрдесет осам година, а пре четири и по године доживела сам мождани удар. Претходно сам годинама трпела главобоље, а три пута у животу сам искусила и клиничку смрт. Последњи пут ми се то догодило пре десетак година. Видела сам цео свој дотадашњи живот и имала сам жељу, иако сам за овај свет чврсто везана са своје двоје деце, да се не враћам.

После можданог удара, седамнаест дана нисам могла на ноге. Неразговорно сам говорила. Одузета сам била кроз, а на

десној страни главе сам осећала утрнулоост која је трајала годинама, све до намештања атласа. Што је најгоре, лекари можда ни удар нису приметили, него сам добила дијагнозу „Мултипла склероза“, и то на основу магнетне резонанце. Доктор се чудео како функционишем кад је видео снимке. Речено ми је да ће ми за око пола године бити потребна инвалидска колица. Нисам се помирила са дијагнозом. Имам ресторан, морала сам да радим, моја два сина још нису стасала за посао, а и да јесу, тешко је без женске руке...

Потпуно онеспособљена можданим ударом који ми је тада представљен као мултипла склероза, схватила сам да морам некако да станем на ноге и из све снаге сам се трудила да проходам. Страшно је било то моје дизање, уз огроман напор, од столице до столице. Руке су ми се тресле, од напрезања сам била у голој води. Колико год се трудила да идем право, ишла сам удесно, нешто ме је вукло на десну страну...

Непун месец дана од шлога за који сам мислила да је опака мултипла, не желећи да кукам и чекам немоћ, убацила сам двоје деце у ауто и отишла на море. Хтела сам да живим као да је све у реду, иако на моменте нисам имала довољно снаге, вукла ме је земља.

Тек после седам-осам месеци лекари су утврдили да сам ипак преживела мождани удар. И до тог удара сам имала много проблема. Костобоља ме је мучила од деветнаесте године. Болела ме је вратна кичма, руке су ми биле несигурне, лупала сам чаше, зглобови су ме баш болели у последње време, била сам сва ращрафљена. Пре шест-седам година сам оперисала хемороиде, али су се вратили два месеца после операције. То сам регулисала сапунима које сама производим већ три деценије, по традиционалним рецептима моје баке, а направила сам и лично свој сапун од козјег млека. Кад сам добила мождани удар, доживела сам срећу у несрећи. У немоћи ми је синула идеја како да млеко алпских коза употребим за сапун. Ти моји сапуни су веома делотворни, сузбијају разне кожне проблеме, чак и на псоријазу делују. Лече екцем, хемороиде, кондиломе, бело прање, перут... Благотворно утичу на бубуљице, боре, масну косу, знојење ногу... Користе се не само за бријање, већ и за купање беба.

Иако сам у животу имала пуно проблема, избегавала сам болнице и ослањала се на природне лекове. Узимала сам свашта на биљној бази, а хемију сам свела на минимум – користила сам само оно што се мора, у најмањој могућој мери.

Једног зимског дана, у Манастиру Лелић сам сазнала да у Србији постоји кућа здравља која се зове „Препород живота“. Одмах сам решила да одем у Београд и наместим атлас. Игуман Авакум и сабрат Милан доживели су значајна побољшања здравља, и та се вест проширила.

Била је гужва у „Препороду“, а ја сам помислила: Боже, што у Ваљеву ово неко не ради, толико има болесних људи! Као да ми је читао мисли, Предраг Ђорђевић ми је предложио да се и ја обучим за намештање атласа. Нисам била сигурна да ћу моћи то да остварим, али сам имала велику жељу, јер ми је, само десет минута после намештања атласа, растрнуо десни део главе, који је био утрнут пуне четири и по године после можданог удара! Те ноћи сам први пут спавала до јутра а да нисам морала да устајем да тресем руке и да се масирам, због трњења и болова. Ујутру сам скочила из кревета, а увек сам устајала четвороношке. Радосна и полетна, одмах сам, по препоруци Предрага Ђорђевића, себи и укућанима направила по један танак вунени јастук.

Одлично сам се осећала, просто сам летела. Али, после друге терапије наступиле су реакције. Болела ме је рука, крста, желудац, а после треће терапије и јајници. Све то је прошло и, кад подвучем црту, за ових осам и по месеци отпало је више од 90 одсто мојих здравствених проблема.

Предраг Ђорђевић је често долазио у наш „Вајат“ и помагао људима. Гледала сам како ради, читала његове књиге и полагаано улазила у праксу намештања атласа. Пришла сам свему томе са стрепњом, али Предраг ме је контролисао. После пет месеци наместила сам атлас младој жени која је имала епилепсију од петнаесте године, затим једној девојци, али и маленој девојчици. Предраг је све то пропратио и био веома задовољан. Жена са епилепсијом је сутрадан по намештању атласа имала први радни дан у животу, отишла је у бербу малина. Пре није могла да ради. Сада је сасвим добро...

Касније ми је дошао и свештеник из Лелића, прота Јован Ињац. Он је одмах осетио олакшање, као да му је нешто спало са рамена. Укупно сам до сада десетак пута наместила атлас и сви ти људи су задовољни. Пекар Мојић је одушевљен: „Па шта си ти то мени, жено, урадила, кад се овако добро осећам?!“ Ништа, кажем, само сам припомогла да те твој унутрашњи доктор доведе до здравља.

Снежана Илић (48), Ваљево

АУСТРИЈСКИ ЛЕКАРИ МЕ ОТПИСАЛИ, А ПРЕПОРОД МЕ ВРАТИО У ЖИВОТ

Од своје двадесет пете године живим у Аустрији. Сада ми је шездесет пет, а већ у педесетим је моје здравље почело да попушта. Стигли су ме озбиљни проблеми, који су намучили не само мене и моју супругу, већ и аустријске лекаре. Установљена ми је инвалидност од 80 процената.

Притисак ми је био страховито висок, достигао је чак 290/140, тако да ми је претио срчани или мождани удар. У педест четвртој години су ми уградили два стента, а касније и бајпас. Убрзо ми се пореметио и шећер. Био је петоструко већи од нормалног. Лекари су ми с муком држали под контролом и шећер и притисак.

Иако сам више времена проводио по амбулантама и болницама него у свом стану, аустријски лекари нису успели да спрече мождани удар, који сам доживео у педесет осмој години. Све то је било праћено боловима у телу, тако да сам седам-осам година трошио огромну количину лекова – узимао сам чак седамнаест, а некад и двадесет врста лекова на дан! Користио сам и скупocene фластере морфијума, један је коштао 500 евра. Моји лекови и лечења годишње су износили око 25 хиљада евра.

Почетком маја смо моја жена и ја дошли на одмор у Ваљево и решили да, на предлог Снежане Илић, власнице оближњег ресторана „Вајат“, наместимо атлас. Она се хвалила из-

ванредним резултатима, а имала је грдних проблема. Помислио сам – немам шта да изгубим...

Прво је Предраг Ђорђевић наместио атлас мојој жени, која је целог живота имала страховито хладне руке и ноге, и зими и лети. Чим јој је атлас легао на место, имао сам прилику да је, први пут за 28 година брака, ухватим за топлу руку! То ме је веома обрадовало и улило ми сигурност да ће намештен атлас и мени помоћи.

Тако је и било. Убрзо сам одбацио лекове, јер то заправо нису лекови, него дроге. Ја лекаре зovem нарко-дилери. Три седмице сам чупао косу са главе. То је била туга мозга за хемијом, имао сам праву кризу апстиненције. После три недеље полако почињу олакшања, а још је боље било након другог третмана, по истеку месец дана. Није прошло много, и вратили смо се у Аустрију...

Пре сам једва излазио из аута, а од аута сам ходао помоћу шеталице. Међутим, жена и ја смо почели да сваке вечери идемо у шетњу шумском стазом три километра. Аустријски лекари су били изненађени кад су видели мене и моје налазе, а ја сам им рекао да више не узимам таблете и да ми је сада добро, јер сам био у Србији код „лекара без лекова“.

– Обоје смо сада добро – додаје Владиног супруга Бранка. – Боље спавамо, одморни смо, пуни енергије. Било је страшно. Имам читаву једну картонску кутију Владиног налаза на компакт дисковима. Он је мучно живео, а мени је било мучно да гледам толику патњу. Савије се до земље од болова и зури у патос. Кука: „Убиј ме, не могу овако да живим!“ Смрдела су му уста на лекове. Лекари више ништа нису могли да учине. Могли су само да му повећавају дозе морфијума. Дежурала сам уз њега двадесет четири сата. Сваке ноћи сам устајала бар четири-пет пута. Владо није могао да спава, трпео је тешке болове. Користио је морфијум више од десет година, али сад не користи...

У Аустрију смо се вратили тек после другог третмана и комшије су биле одушевљене. Кажу – изгледа као нов. Отишао крив, а вратио се прав. Сада може да дигне сто кила, снажан је и крепак. Чак нам се и полни живот поправио... А стварно је деловало да је мој Владо при крају, да неће издржати дуже од

две-три године. Пролетос је тако жарко желео да идемо у Србију, иако сам се ја противила. Као да је знао да ће у Србији наћи спас...

Огромна је ово промена, више уопште не идемо код лекара. Некада, пре Владине болести, уживали смо у путовањима по свету, а сад настављамо где смо стали. Захваљујући Предрагу Ђорђевићу и „Препороду“, поново планирамо занимљива путовања. До тада, Владо ми помаже по кући, качи веш, а годинама то није могао. Сад свашта ради, стално нешто буши, поправља, све пуца, кућа се тресе. Оживео човек. И мени се живот из корена променио. Личим на оног зеца на дурасел батерије – чим ујутру устанем, већ бих могла свугде. Кад отворим прозор, најрадије бих читав свет загрлила.

Владо (65) и Бранка (57) Лукач, Дорбин, Аустрија

У ПРЕПОРодУ МИ ЈЕ СТВОРЕН ПРЕДУСЛОВ ЗА ТРУДНОЋУ

Већ дуже време сам желела, али никако нисам успевала да останем у другом стању. Ишла сам на разна испитивања, најзад и на дијагностичку лапароскопију, када ми је, током пола сата претрага под анестезијом, кроз три реза на стомаку непобитно утврђено да ми је један јајовод запушен, а други проширен, са некаквом слузи унутра која просто спречава материцу да прихвати оплођену јајну ћелију. Заказана ми је операција за затварање тог поквареног десног јајовода и отпушавање левог. Требало је да је хирург изведе лапароскопски, 6. септембра.

Месец и по пре операције сам, не очекујући пуно од тога, наместила атлас у „Препороду“. Као инжењер, била сам скептична, није ми деловало реално да атлас, који се налази испод лобање, може да ми „продува“ јајоводе. Нисам се поуздала у податак Предрага Ђорђевића да понека нероткиња зачне после намештања атласа. Медицина је доказала да је мени физички немогуће да останем у другом стању.

Међутим, кад сам после месец и по дана дошла на заказану операцију, још једном су ми, за сваки случај, снимили јајоводе и мој лекар је био изненађен – снимак је показао да је

операција непотребна, оба јајовода су отпушена! Утврђено је да је стање најнормалније, јајоводи су проходни, у добром про-
меру, и све функционише како треба. Операција је отказана и
лекари су рекли да је то чудо.

Марија Марковић (37), Београд

ЧУКАЉ МИ ЈЕ НЕСТАО ЗА ТРИ НЕДЕЉЕ

Гледала сам на интернету разне сајтове и видео-записе
оних који се баве атласом, и „Препород“ ми се учинио најпоуз-
данији. Дошла сам са сестром и мајком пре месец дана, а новац за
све три сам позајмила. Није скупо, толико кошта парфем...

У „Препороду“ сам доживела нешто што заиста нисам
очекивала. Конкретно, код мене се много тога великом брзином
поправило. Пуна сам енергије, много се лакше будим, нестао
ми је бол у врату и раменима, чак ми је и чукаљ на десној нози
ишчезао, а нисам ни знала да је то могуће! Није био превелики,
појавио ми се пре неколико година, али је био прави чукаљ. Је-
дно јутро сам видела ногу и изненадила се. Моја сестра, која је
лекар, детаљно ми је прегледала стопало и рекла: „Не могу да
верујем, теби се ово скроз повукло!“ Што је интересантно, док
ми се повлачио чукаљ на десној нози, покатакд би ме благо за-
болео онај на левој... Можда ће и он нестати...

Главобоље су попустиле и прошле, само ме је двапут
глава заболела. Приметила сам да боље видим, бистрије ми је
у глави. Увек сам имала проблема са променом времена, и кад
је недавно дунуо топли ветар требало је да осећам мантравост
у глави, нестабилност, али била сам сасвим добро.

Што се тиче моје маме, која има осамдесет једну годину,
од једног пада пре годину и по почео је да је обузима страх од
самосталног кретања, тако да је неко од нас увек с њом, од ују-
тру до увече. Сад јој се враћа самопоуздање, спонтаније хода,
исправила се, када шетамо улицом иде без штапа и ја је овлаш
држим испод руке. Последњих деценија имала је „мушицу“ ис-
пред ока, која јој је стално титрала, па је и она нестала...

Додуше, после првих побољшања учинило нам се у једном трену као да наступа погоршање, али нам је лепо објашњено да ће бити реакција и да је оздрављење процес. Мајка је то схватила и није се забринула. Све у свему, боље спава, расположенија је, укупно њено стање је значајно напредовало. Масно ткиво величине шљиве поред кичме, које је било доста испупчено, за само три недеље је нестало, изравнало се са околним ткивом и ресорбује се. Кад сам то видела, нисам могла да верујем!

Моја сестра, стоматолог, имала је страшне мигренозне главобоље, болове у раменима, рукама и врату, јутарња укочења, чак и болне отоке у зглобовима, а већ јој је много боље.

Пре осам дана смо довели и сестрића. Од детињства је имао проблеме са синусима. Приметили смо да сада спава затворених уста и много лакше дише. Велика је ствар што више уопште не хрче.

Другарица која је била са нама у „Препороду“ пре месец дана, много се боље осећа, има више енергије. Нестали су јој болови у врату и раменима. Плашило је стравично трњење руке у последње време, али је оно од намештања атласа сваким даном све блаже, каткад неприметно.

Да имам мало више пара, све које волим, ближње и пријатеље, довела бих да наместе атлас. Дивни сте што не наплаћујете контроле. То сам јуче сазнала. Свака част. Желим вам армију људи у „Препороду“, јер сте стварно сви изузетни, од првог до последњег. Велико хвала.

Марина Стевановић (51), Београд

ПОСЛЕ HUMANUP МАСАЖЕ ПОРАСЛА САМ ДВА ЦЕНТИМЕТРА

Атлас сам, на моје задовољство, наместила у „Препороду“ пре две године, али морам да напоменем да ми то није било прво намештање. Наиме, пре три године сам, са пуно поверења, отишла на Нови Београд, у ординацију доктора Динића. Ударио ме је некаквим апаратом у кост иза ува и доживела сам... не бол, него мали шок. Након тога сам бар једно седам

дана имала јаке болове у врату и нисам могла да померам главу ни лево ни десно, нити да је забацим позади. Свакако сам упозорена да много не мрдам. Речено ми је да морам у потпуности да променим животне навике, да пазим у којем положају спавам, да опрезно лежем и устајем из постеље, да користим специјални јастук. Забринуло ме је што треба од свега да стрепим, да живим у страху од живота. Доктор Динић ми је чак препоручио да заборавим јогу, јер је јога нешто најгоре за кичму...

Нисам мислила да не треба да живим ако сам наместила атлас. Убрзо потом, након једног ноћног изласка и плеса са пријатељима уз кубанску музику, кад сам се ујутру пробудила, осетила сам трњење и болно стезање леве руке. Некадашње тегобе су се вратиле. Одлучила сам да позovem Динићеву ординацију и питам шта ми се то дешава, а госпођа секретарица ми је одбрусила да нипошто нисам смела да плешем нити да имам било какве нагле покрете и да је све то моја грешка и одговорност. Ако желим да дођем на контролу, морам поново да платим. Нисам имала новац, и дигла сам руке.

Узнемирила ме је чињеница да немам коме да се обратим да ми помогне. Наредних годину дана живела сам у неизвесности и стрепњи. Ни у кога више нисам имала поверења. Знам да су то методе којима се стандардна медицина не бави, тако да нисам имала куд.

Онда сам, једнога дана, на сајму књига у Дому синдиката сусрела Предрага Ђорђевића, који је посетиоцима сајма желео да приближи сопствени, „HumanUP“ метод намештања атласа, о којем је написао књигу.

На све ово сам само одмахнула руком, рекавши му да ја више не верујем у такве ствари. Испричала сам му шта ми се догодило пре годину дана, а он је био сигуран да ће ми помоћи. Напоменуо је да – ако је неко било где већ једном платио намештање атласа, он не наплаћује поново ту услугу. Такође, у „Препороду“ су контроле доживотно бесплатне.

Одмах пошто ми је обављено то право намештање атласа, чим сам подигла главу, приметила сам да боље видим. Убрзо су ми нестале тегобе дуж леве руке, због којих сам пре три године и отишла на намештање у погрешну ординацију...

Све ми се, полагаано, средило. Нестали су ми менструални болови. Врат, који ми се искривио у осамнаестој години због пада са бицикла, лепо се исправио. Желела сам баш да видим како изгледа после намештања атласа у „Препороду“ и отишла сам да га снимим. На снимку се видело да је сасвим прав. Оно што ми је најинтересантије, после извесног времена ми се чак учинило да сам порасла. Пажљиво сам се измерила и увидела да сам заиста порасла, читава два центиметра – у својој тридесет трећој години!

Кад причам ову причу, људи нижи растом пожелеле да наместе атлас само да би порасли, не схватајући колико то још добробити може да им донесе у животу.

Ирена Атлија (34), Београд

КЛИМАКС БЕЗ НЕРВОЗЕ

Предраг Ђорђевић ми је деловао као истински побожан и добар човек, тако да сам наместила атлас са поверењем и надом. На повратку кући из „Препорода“ осећала сам радост, просто бих загрлила цео свет. Чинило ми се да боље видим и да није у питању само вид, већ и начин на који гледам свет око себе. Посебно ми је дрвеће деловало другачије, много зеленије и веће, као да га видим детињим очима. Боје су ми биле јаче, интензивније, лепше.

Од тога дана другачије дишем. Имам утисак да су ми се дисајни путеви проширили и да удишем много више ваздуха. Већ прве ноћи сам, уз благо тоњење, осетила да ми јастук, чак и сасвим танак, смета....

Мој главни проблем је био главобоља, која ме је мучила три и по деценије, од осамнаесте године. У деветнаестој сам се обратила лекару, јер ме је главобоља будила. Ништа нису установили. Целога живота сам пила таблете. Догодило се да сам у децембру претпрошле године пила чак по три таблете свакога дана, а глава ме је непрекидно болела. Знала сам колико су таблете штетне, па сам мењала врсте, да развејем штету по целом организму...

Ево десет месеци од намештања атласа, доживела сам свега једну главобљу, и неколико наговештаја, неколико, да тако кажем, главобоља које су се предомислиле.

Мој десни кук, са којим се сигурно већ петнаест година нешто дешава, а то сам у последње време осећала у препони и дуж целе ноге до малог прста, више ме не плаши. Сад је бољи 85 одсто. Стрепела сам због тог кука, осећала га и док седим... Мислила сам шта ће са њим једног дана бити... Чула сам да је један професор са ВМА неком рекао: „Упамтите, и најгори ваш кук је бољи од нашег најбољег.“ Моја свекрва је оперисала кук, а боље се осећала и била покретљивија до операције. Њен вештачки кук штрчи, некако је гломазан, као да је већи од природног...

Врло брзо ми се решио и проблем са венама. Четири до пет пута месечно бих, кад легнем, осећала тежину у ногама, и то ми је стварало нервозу. Сада тежине нема.

Гњавило ме је и неконтролисано мокрење приликом кашљања или кијања. Морала сам носити дневне улошке, а сад више не морам.

Одморнија сам. После намештања атласа почела сам да спавам по осам сати дневно, уместо по шест.

Не знам када ми се са леђа повукло масно ткиво, али ме је и то обрадовало. Сасвим сам добро, прожима ме животно енергија, имам више воље и снаге да радим, и не љутим се на људе како сам се некада љутила.

Ћерка ми се уписала у вишу медицинску школу, ушла је на буџет, и питала ме је чиме ћу наградити њен успех. Рекла сам јој да ћу је одвести у „Препород“ да намести атлас. Управо то је и она пожелела, зато што је приметила како сам ја „много боља у кући, веселија, живахнија“. Иако сам у климаксу, више нисам нервозна. Имам валунге, али их мирно подносим.

Причам људима о намештању атласа, али их не убеђујем. Има напорних људи, који не умеју да читају своје реакције, па паниче и гњаве. Изгледа да намештање атласа није за свакога.

Љиљана Цветковић (52), Београд

ИЗЛАЗ ИЗ ОПШТЕГ ЈАДА

Моје муке су почеле пре, отприлике, две године. Због поремећаја центра за равнотежу падала сам на леву страну као покошена. Слабост леве ноге није јеђавала, лева рука је имала јак тремор чак и кад је ослоњена. Лева страна лица ми је била пала, као после шлога. Била је укочена, утрнута, и на боцкање ноктом веома болна. Разиграност зеница је чинила да не видим ништа осим контура и светлости. Поремећај слуха је био такав да на левом уху нисам чула 75, а на десном 25 одсто. Притисак ми је био висок, шећер исто тако, све у свему – један општи јад. И говор ми је био отежан, због утрнулости и укочености леве стране језика. Повраћала сам месец и по дана, чак и воду.

Два неуролога у једној нашој угледној здравственој установи констатовала су да се код мене ради о напрслим крвним судовима, само што се не виде на скенеру, јер су веома ситни. Тврдећи да ће то проћи, послали су ме на кућно лечење. Како ми током наредна три месеца није бивало боље, одлучила сам да одем и код трећег, мени познатог неуролога. Тај доктор је преиначио првобитну дијагнозу: нема напрслих крвних судова, а због спондилозе вратних пршљенова дошло је до јаког уклештења нерава који туда пролазе и отуда све те сметње и упала тригеминуса, због које је пала лева страна лица.

Испоставило се да сам три месеца живела са погрешном дијагнозом, и то из пера два неуролога једне од наших најугледнијих здравствених установа! За све то време користила сам погрешне лекове!

Схватила сам да за мене у класичној медицини нема спаса. Дуго сам молила и умолила једног од својих синова (а имам их четворицу) да ми донесе лаптоп, јер су на препоруку лекара склонили чак и телефон из моје близине – да се што више одмарам, да ме нико не узнемирава. Истраживао је по интернету према мојим упутствима и нашли смо решење за моје „класично уклештење“. Открили смо разне приче о атласу и још је само требало да својим јадним ушима чујем ко ми најбоље звучи (на вид нисам могла да се ослоним)...

Ненаметљивом бојом гласа и веома смисленом причом, Предраг Ђорђевић је на мене оставио невероватан утисак и одлука је пала.

Испраћена неверицом и стрепњом породице, отишла сам (пре тачно двадесет два и по месеца) у „Препород“, наместила атлас и убрзо се, у правом смислу речи, препородила. За пет дана лице ми се вратило до те мере да сам могла да пијем воду без цевчице и пешкира. Разговетније сам говорила. Зенице су почеле да се смирују, сваки дан сам све боље видела. Слух се такође поправљао...

Касније ми се учинило да је опоравак успорио, мада моја лекарка на хипербаричној медицине тврди да никада није видела тако брз опоравак у случајевима као што је мој, и да сам нешто посебно, јер бољитак код неких буде незнатан...

После две године од немилог догађаја, ја сам себе почела да сматрам здравом особом, с тим што још морам да порадим на кондицији, која је нарушена физичком неактивношћу. Вратила сам се на посао, функционисем нормално, и уз све обавезе домаћице, штрикам, хеклам, куцам на тастатури...

Напомињем да сам предузимала још неке ствари како бих убрзала свој опоравак, али сам увидела да све то не би много вредело да није отклоњена механичка сметња испод лобање и мој атлас враћен у тачну анатомску позицију.

Из дубине своје душе осећам велико поштовање према лику и изванредном делу Предрага Ђорђевића. Сматрам да ми је учињена част да ми баш он помогне у налажењу излаза из моје животне кризе.

Вида Јоцић (57), Београд

ПРВИ КОРАЦИ ТРОГОДИШЊЕГ ДЕТЕТА

Кад смо је донели на намештање атласа у „Препород“, наша ћеркица Анастасија имала је три године и још није ходала. Лечена је у Београду, у Сокобањској, у Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неурологију.

Први пут смо отишле у Сокобањску када је Анастасија имала годину и по дана. Остале смо тамо три месеца. Укупно

смо у болници, у три наврата, провеле девет месеци – трипут по три месеца.

Увек смо се надали, и ја и моји ближњи, да ће Анастасија једном проhodати. У Сокобањској је, уз велико залагање лекара, било малих помака, али дете никако да прохода.

Цимерка у болничкој соби ми је једнога дана рекла како би било добро да одемо у „Препород“. Била је уверена да се ту могу постићи значајна побољшања, а ми нисмо имали шта да изгубимо...

При крају нашег трећег боравка у болници, мој муж Стеван и ја смо однели Анастасију на намештање атласа у „Препород“. Кад смо се вратили кући, одмах је направила неколико корака! Први кораци трогодишњег детета учинили су нас најсрећнијима на свету, потекле су нам сузе радоснице.

Кроз два месеца наша Анастасија се пустила и почела сама да хода. Пресрећни смо. Ништа нам на свету није важно, само кад је она добро.

Драгана Равин (32), Баваниште

ПРЕПОРОД ЈЕ УРАДИО ШТО НИЈЕ МОГЛА ВМА

Што се здравља тиче, живео сам релативно мирно, све до средине прошле године, када сам, лежећи у кревету, благо подигао главу. Осетио сам да је нешто шкљоцнуло. Као да ми се статика тела померила улево. Схватио сам да не могу ништа да урадим, не могу то да вратим. Био сам у гостима код брата у Добоју и решио да сачекам који дан, до повратка у Београд...

Мислећи да је пролазна ствар у питању, неколико дана сам најбољим препаратима мазао врат и лево раме, али како је време одмицало, испоставило се да се моје стање погоршава и бол постаје све јачи.

С обзиром да сам официр у пензији, јавио сам се Центру за хитну помоћ Војномедицинске академије. Направили су ми рендгенски снимак, рекли да нема ништа и дали ми терапију за умирење болова.

Бивало ми је све горе и најзад сам отишао код неуро-хирурга, који је нагласио да без магнетне резонанце не може ништа да ми каже. Радио сам у том периоду и физикалну терапију, и кинезитерапију, али све је било узалуд.

Један физиотерапеут ме је одвео код друге докторице, која је видела да је моје стање тешко, да једва стојим. Преписала ми је коктеле инјекција рекавши: „Ово је јако, прејако, али морам.“ У десет дана примио сам десет коктеља, али сам, свеједно, једва устајао из кревета, и то само да бих се домогао тоалета. Цео дан бих лежао на десној страни...

То тешко стање трајало је три и по месеца. Укупно сам на ВМА примио 55 разних терапија, али ми је остао упоран бол, који је зрачио од врата, преко левог рамена, дуж руке.

Неурохирург ми је најзад саопштио да је једино решење – операција. Сагласио сам се, и чак набавио крагну за врат. Међутим, на моје накнадно питање – да ли ћу после операције бити способнији за живот, неурохирург ми ништа није одговорио. Убрзо сам отишао десетак дана на море, надајући се да ће ми сунце и вода помоћи, али бол није јењавао. Речено ми је да могу да пливам само на леђима. Збиља, кад бих се окренуо на прса, бол би се појачао...

По препоруци моје докторке, отишао сам код приватног хиропрактичара који је некада радио на ВМА. Рекао ми је да ће се за пет до десет третмана тракције (истезања вратне кичме) мој проблем решити. Десетог дана дошао сам до терета од 18 килограма, који сам једва поднео, али ми све то ништа није помогло...

Тражећи себи спас, нашао сам на интернету „Препород живота“ и одлучио да ту наместим атлас. Предраг Ђорђевић је тада био у Канади и атлас ми је наместио његов син Филип. Имао сам поверења, чувени Шимперли је тврдио да му је Филип Ђорђевић најбољи ученик на планети.

Чим ми је намештен атлас, знатно ми се повећао окрет главе и улево и удесно. Убрзо су ми се све тегобе повукле. Нисам могао да верујем! Сачекао сам још који дан не говорећи никоме ништа и мислећи да је побољшање привремено. Међутим, бол се није враћао. Прошло је три месеца, и све је у реду.

Док ме је морио мој грдни проблем, нисам смео носити више од два килограма, а сада носим и по десет.

Кад ме је моја докторка видела на контроли, знајући колико сам деловао безнадежно након укупно 55 терапија ВМА, приметила је да сам скроз други човек! Питала ме је шта се то десило, откуд тако огромна промена. Испричао сам јој и заинтересовала се за „Препород“. Жели не само да намести атлас, него и да се обучи и примењује метод Предрага Ђорђевића. Свим људима у чекаоници, а било их је преко двадесет, рекао сам да иду у „Препород“ јер ће ту сигурно наћи спас.

Драгољуб Петровић (59), Београд

НИЈЕ ЛАКО ПОВЕРОВАТИ, ТРЕБА ДОЖИВЕТИ

Мој деда Славољуб Мирковић први је чуо за „Препород живота“. Донео је кући неколико књига и брошура и био је одушевљен, али ми остали укућани смо били прилично сумњичави. Нисмо могли да верујемо у тако велике моћи намештеног атласа, све то нам је деловало фантастично...

Убрзо је моја мама, Татјана Мирковић Миљевић, упознала Предрага Ђорђевића и одлучила да ипак намести атлас... После извесног времена запазила је да су јој дугогодишњи болови у кичми (услед дискус херније у вратном и крсном делу) скоро сасвим нестали. Постала је много ведрија. Гледајући неке њене фотографије, уочила сам да јој се и држање поправило...

Како је осетила позитивне промене, мама је, месец дана после сусрета са Предрагом Ђорђевићем, пожелела да и ја наместим атлас, јер се доста грбим, а имала сам и проблема са штитастом жлездом. Верујем да је сада то сасвим у реду, јер ми се после намештања атласа појавио здрав апетит, а уопште се не гојим.

У прво време било је реакција, осећале смо се помало разглављено. Још ту и тамо имамо болова, који се лако подносе јер су знак оздрављења.

Недељу или две пред јануарски испитни рок ме је баш болела глава, па престала. Уопште ме више не боли. Сад ми је чистије у глави. Пре сам имала проблема са синусима, а сада немам, што ми је јако важно, јер осим што студирам шпански језик, идем у други разред ниже музичке школе и бавим се соло певањем, опером. Као сопран, певала сам до це 3. Покаткад сам могла да досегнем и један тон више – де 3, али ми је било тешко: певам и сва се презнојим. После намештања атласа ми је, како би рекли певачи, прорадио дах – певам са лакоћом, све до еф 3, што могу само професионални сопрани! Глас ми је за два и по тона виши! То је много, зато што се ради о изузетно великим висинама. Без намештеног атласа, тако нешто би ми се могло десити само уколико бих напорно вежбала бар пет до седам година! То чудо ми се десило за свега две недеље, без специјалног вежбања. Осећала сам како сваким даном све лакше певам, као да ми је неко скинуо с врата нешто што ме је гушило и одједном певам без икаквог напора, тонови излазе са лакоћом.

И шта сам још приметила: имала сам недавно испитни рок и нисам претерано учила, јер није било потребе. Једноставно ми се уреже лекција у мозак, као да сам је скенирала. Без много напора положила сам шест испита, а имам резултате за четири – четири десетке! Заиста нисам тако много учила... Надала сам се седмицама.

Морам да напоменем и то да сам раније пила млеко као теле и била бубуљичава као чоколада са лешницима! Кад сам се отарасила млека и млечних производа, лице ми се очистило. Све у свему, одлично се осећам, чак и кад спавам три сата у току ноћи пуна сам елана.

Можда је међу нама најзанимљивији случај моје тетке Валентине Мирковић, која има 51 годину. Од рођења има церебралну парализу, бабица је испустила као бебу. Тетка је наместила атлас месец дана после мене и то је срећа, јер је последњих годину и по дана била психички пала, обузела ју је нека депресија.

Откако је наместила атлас, тетка је сасвим друга особа, срећна је, осмехује се, као да је променила поглед на свет. Имала је упадљив страбизам, који је буквално десет минута по намештању атласа готово сасвим нестао. Гледала сам како њене очи заузимају паралелан положај и била шокирана! Касније је очни лекар утврдио да више уопште нема страбизам.

Тетки је сад боља равнотежа, лакше хода, разговетније говори, знатно је опуштенија. И њој и мами су нестали неки болови који су их мучили годинама. Тетки је поскакивала десна рука, али су сада ти неконтролисани покрети знатно ређи.

Данас су и тата, бака и дека наместили атлас, тако да ћемо убудуће сви заједно да оздрављујемо и да се подмлађујемо.

Николина Миљевић (19), Београд

СМАЊИО МИ СЕ КАМЕН У ЖУЧИ

Пре годину дана откривен ми је камен у жучи. Био је доста велик, и наставио је да расте. Лекари су ми предлагали операцију, али нисам пристао, занимала су ме алтернативна решења. Упорно сам за њима трагао. Кад укуцате у интернет „Камен у жучи“, нема методе коју нисам испробао – од цеђења црне роткве, преко строгог поста, до кристала. Дао сам и доста новца за све то, али ничим нисам успео да зауставим раст камена. Раст је пратио забрињавајуће висок билирубин, беоњаче су ми биле жуте...

Наишао сам на књиге Предрага Ђорђевића и определио се за намештање атласа. Логично ми је деловала његова теорија, био сам убеђен да ће ми помоћи...

Свега двадесет дана након намештања атласа, докторка Нада Челебић је урадила ултразвук и констатовала да ми се камен смањио за четири милиметра. Била је веома изненађена. Каже да у својој пракси тако нешто још није видела.

Све је великом брзином кренуло набоље. И билирубин ми се нормализовао.

Изгледа да намештен атлас не решава само главне проблеме. Имао сам некакве црвене осипе по кожи, али ми се све то, за само пет дана од сусрета са Предрагом Ђорђевићем, повукло. Држање ми је боље, поглед бистрији... Одушевљен сам! Свима причам о атласу.

Радован Павловић (28), Фекетић

НЕМА ВИШЕ ЗАГОНЕТНОГ ОТОКА

Атлас ми је намештен у „Препороду“ пре три и по месеца, када је Предраг Ђорђевић боравио у Торонту и Монтреалу. Доживела сам лепе промене. Надала сам се да ћу се решити главобоље и проблема са синусима, а поред то-га, нестао ми је херпес и хемороиди се скроз повукли! Од хро-ничног умора ни трага...

Имала сам и велику муку са ногама. Четири-пет година нисам могла да поднесем потпетице, морала сам да ходам у патикама. Део стопала и ножни прсти стално су ми били утрнути. Сад је то прошло, и коначно могу да носим женственију обућу.

Болела су ме рамена и трнуле ми руке, али примећујем да ни тога више нема. Сад безболно могу ставити руке у било који положај и дохватати предмете пропињањем на прсте и истезањем руку.

Чак ми је нестало и испупчење испод левог ребарног лука. Лекар ми је својевремено рекао да ми је, највероватније, отечена слезина и да би је требало снимити... Како не волим ни прегледе, ни снимања, ни лекове, нисам га послушала...

Та избочина се примећивала кад год бих обукла уску мајицу, али ми није правила потешкоће, осим што ме је болела на додир. Сад ме нимало не боли, а више се уопште и не примећује. Нема је, нестала.

И мој муж Јован је добро прошао у „Препороду“. Решио је проблем изразито високог крвног притиска. Једном су му у хитној служби измерили 250! Ни простата га више не мучи. Због ње је устајао ноћу, два-три пута, а сад спава без прекида. Био је експлозиван, постао је смиренији. Има више енергије, баш као и ја. Шта да кажемо – препорођени.

Блаженка Јеросимић (71), Бијељина

ИСПАЛИ СУ МИ ТУМОРИ ИЗ МАТЕРИЦЕ

Имала сам у животу седам операција и ужасне проблеме са кичмом (дискус хернију, окоштавање пршљенова), полипе, миоме, инфаркт, вртоглавице, краћу ногу... При сагињању би ме ужасно заболело теме, као да ми га неко пробада стрелом, а при подизању бих осетила несносну вртоглавицу.

У Суботици ми је недавно констатован и тумор на материци, не један него три. Узели су ми узорак и чекали смо резултате биопсије...

У међувремену сам решила да наместим атлас, рачунајући да ми то, ако ми не помогне, не може naudити. Већ сутрадан по намештању отишла сам у тоалет и осетила како је нешто из мене плъуснуло. Страшно сам се уплашила и нисам смела да погледам шта је то, него сам брзо отишла под туш. Видела сам само да је било много крви...

Кроз четири недеље стигли су резултати анализе тумора и доктор је рекао да је операција неизбежна. Хтео је да одмах започнемо припрему и урадимо ултразвук. Имао је претходни снимак, на којем се тумори јасно виде. Направио је снимак и зачудио се – нема ништа! Направио је други снимак и рекао: „Не могу да верујем! Ту нема ништа! Урадићу још један ултразвук...”

После трећег ултразвука доктор је био сигуран да су тумори нестали. Чудио се, чудио, па одустао од операције. Тада му нисам рекла да сам у међувремену наместила атлас и да је, уз много крви, нешто из мене плъуснуло... Све ћу му потанко испричати кад одем на контролу.

Занимљиво је да ми је, неколико месеци од намештања атласа, нога која је била два центиметра краћа, сада краћа само један центиметар! Карлица се исправља и уједначава се дужина ногу.

Отарасила сам се и учестале потребе за мокрењем. Пробава ми се побољшала. Горњи део кичме се лепо исправио, а била сам крива као знак питања.

Стално причам људима о атласу, али су неповерљиви. Често идем на изложбе и на књижевне вечери, кажем – позна-

јете ме, редовно ме виђате, знате како сам изгледала... Имам пријатељицу физиотерапеута, и она је задивљена. Тврди да сам се чак и у лицу променила, да сијам.

Цео живот ми се разведрио. Верујем да ми је чак и срце оловке којом пишем препорођено.

Бисерка Гајић (48), Пачир

НЕМА ЛЕКА ЗА МЕСЕЧАРЕЊЕ, ОСИМ У ПРЕПОРУДУ

Пре пет година почео сам да месечарим. Препорука лекара је била да ме родитељи не буде, него да ме сваки пут пажљиво врате у кревет, јер за то нема лека.

Родитељи су бринули и уградили смо аларме на прозорима. Месечарио сам сваке друге-треће ноћи, и то је трајало годинама.

Тренирам фудбал у новосадској „Војводини“ и на припремама је тренер због сигурности спавао уз мене. Сад нема потребе, јер ми се после намештања атласа пре пола године месечарење скроз проредило и напади су толико благи да се без ичије помоћи враћам у кревет.

Аларми се више не чују, сви у кући мирно спавамо.

Лука Грубић (15), Шабац

ТАБЛЕТЕ У ЋАЧКОМ РАНЦУ

Мој први порођај (пре 17 година) ми је, уз срећу материинства, са несаницом донео и мигрену, која је била веома упорна. Три-четири дана мигрене, три-четири дана паузе – тако сам живела. Кљукала сам се лековима, пила и по седам-осам таблета на дан, а оне су ми само ублажавале болове и несаницу. Мучила сам се у постељи трудећи се да заспим, превртала се до јутра и устајала неиспавана и уморна. У другој трудноћи, десет година после прве, одбацила сам таблете за спавање, које ми ионако нису помагале. Сан без таблета није био идеалан, чак га је било мање, али је очито био здравији, јер дању нисам околом ходала ошамућена, већ бистре главе...

Бар десет последњих година имала сам још једну муку – желудачне сметње због јаке, зачињене хране, једине хране коју волим. Надутост, болове и мучнину редовно сам сузбијала помоћу две врсте лекова.

Набројала сам три велика проблема, а постојао је још један: око пет година ми је лева каротида пулсирала и „гргољила“ попут воде у чесми, и то ми је јако сметало. Ишла сам и на доплер, али ми ништа нису нашли...

Пријатељ из Торонта, који је тамо упознао Предрага Ђорђевића, подстакао ме је да га нађем у Београду и покушам да се намештањем атласа отарасим бар дела својих проблема. Нисам превише очекивала. Заправо, надала сам се да ћу решити мигрену, а остало ћу подносити као и до сада...

На сам дан намештања атласа имала сам јак напад мигрене – који је одмах по намештању стао! Нисам смела да верујем да је мигрена заувек нестала, како се касније не бих разочарала... Међутим, од тада је прошло два и по месеца, а ја сам доживела још само један благ и краткотрајан напад. Изгледа да више немам мигрену...

Што се тиче несанице, те ноћи након намештања атласа, први пут после скоро две деценије, дубоко сам заспала и нисам се будила целих девет и по сати! Сутрадан сам уморна и са осмехом, кућа се озарила. Сетила сам се шта је здрав, окрепљујући сан, и чему уопште добар сан служи.

Предраг Ђорђевић ми је рекао да ће ми се и желудац поправити и саветовао ми да се манем таблета. Убрзо сам направила експеримент са бањалучким ђевапима зачињеним бибером и љутом паприком. То сам лепо појела и – не могу да верујем! По навици гледам где су ми таблете, али их не узимам, не требају ми. Кроз десетак дана запажам да се више уопште не држим за стомак после јела, а то сам чинила свакога дана пуних десет година. Нема више надутости, болова, мучнине... Кад боли желудац, боли цео живот.

Кркљање у каротиди се након непуних месец дана упадљиво смањило, а после два месеца сасвим нестало (сем уочи циклуса, а надам се да ће и то ишчезнути).

Моја ћерка Јована (17) такође се решила главобоља, које трпи од треће године. Нема где је нисам водила на испитива-

ње. Рекли су да је све у реду, то је тако, наследна главобоља, мора да трпи. Већ у предшколском узрасту смо јој давали таблете за главу како би могла да функционише, а са поласком у школу се главобоља појачала, тако да смо појачали и лекове. Од средње школе, у коју је пошла пре три године, сваког јутра би попила две таблете и у ранац спаковала још две. И поред тога, једном-двапут седмично би се вратила кући са наставе, јер не може да издржи бол. Кад јој је (убрзо после мене) намештен атлас, главобоља јој је моментално нестала, али она има трауме, па и даље носи лекове у школу, иако их редовно враћа.

Моја сестра Рада Марић (47) наместила је атлас кад и Јована. Имала је озбиљних проблема. Већ десет година уопште није осећала горњу половину главе, ни кад јој у њу заријем нокте, али је објашњавала како је изнутра увек нешто боли и боде. Петнаест дана су је испитивали на неурологији и вратила се кући без дијагнозе. Сумњали су чак и на тумор. Најзад су јој дали антидепресиве, који су јој изазвали раздражљивост и мрзовољу, па су их морали укинути.

Рада је целе последње деценије имала и аритмију, потом трњење и одузимање једне и друге руке наизменично, а ујутру кад устане морала је да проходава на пету да би затим спустила на тло табан, јер није имала осећај у стопалу. Свакодневни болови у куковима су се полагано спуштали у колена, која би јој отицала...

Наместила је атлас са видном главобољом, која је истог момента престала и више се није појавила. Чим је атлас легао на место, почела је да осећа горњу половину главе. Штошта јој се испоправљало. Много мирније и дубље спава, не мучи је лупање срца, аритмија је ишчезла. Након две недеље је осетила да у рукама може да носи и теже кесе а да јој прсти не трну. Кад усисава прашину клечећи, више не подмеће јастук под колена, не треба јој. Већ првих дана је приметила да јој, обично пре подне, појачано цури нос, каже – кад издува нос осећа се кроз прочишћено и препорођено.

Моја кума Весна Гајић (45) наместила је атлас кад и сестра Рада. Имала је учестале главобоље и несаницу дугу целу деценију. Нисам јој хтела рећи да очекује дубљи и мирнији сан,

али сам се надала да ће ме ујутру обрадовати таквом вешћу. Сутрадан ми се јавила сва лепршава и испричала како је сан синоћ просто оборио у кревет. Главобоље су јој се смањиле бар за две трећине. Има тежак, стресан посао. Тренутно је на крстарењу бродом, мења климу и ништа јој не смета, много се боље осећа.

Да ли је, након свега, чудно што сам пожелела да радим у „Препороду“?

Нада Богојевић (45), Нови Сад

МОЛИЛА САМ БОГА ДА СЕ НЕ ПРОБУДИМ

Ја сам, да кажем, вишеструко болесна – имам мултиплу, оштећење пљувачне жлезде, проблем са штитњачом, недостаје ми хрскавица у зглобу левог рамена... У детињству сам пала и доживела потрес мозга. Напукла ми је лобања, три дана сам била у коми, и то је сигурно оставило неке последице...

Пет дугих година морила ме је велика депресија, која је последњих шест месеци била несносна: плачем ујутру кад се пробудим, плачем увече кад легнем, и молим Бога да се не пробудим... Што сам више антидепресива пила, бивало ми је све горе.

Када ми је Предраг Ђорђевић пре месец дана намештао атлас, болело ме је, тешко сам поднела, пола минута нисам могла да се повратим. Дали су ми чашу воде и – почела сам од срца да се смејем! Осетила сам како ме преплављује срећа, и на путу кући сам се смешила...

Од тог дана сам друга жена. Нигде депресије! Приметила сам да брже ходам. Ујутру, кад устанем, пре сам морала мало да тапкам у месту како бих почела да ходам, а сада не морам, одмах прожим корак.

Предраг ми је рекао да ће ми се и све друго постепено средити. Судићи по овоме што се већ догодило, хоће. Намештен атлас је на мене деловао баш као чаробни штапић.

Даница Ђуричић (58), Нови Сад

ФАРМАЦЕУТ КОЈЕМ НИЈЕ ПОМОГЛА АПОТЕКА

Мој главни проблем, због којег сам свуда тражила спас, биле су тешке главобоље тајанственог узрока. Двадесет две године трпела сам страховите болове, који ни у сну нису престајали. Током једног месеца, болови би ме мучили и по двадесет дана...

Од аналгетика није било користи. Ја сам фармацеут, радим у апотеци и све чиме људи ублажавају болове ми је доступно, али на мене не делује.

Предузимала сам још много тога, ишла на разне терапије, али никада није било озбиљнијих резултата. Наступила би само привремена, краткотрајна олакшања. Дешавало ми се, на пример, да по завршетку десетодневних физикалних третмана и струјних терапија, већ сутрадан поново добијем напад главобоље...

Упорно ме је спададала страховита мучнина, уз бол који би доводио до замагљења вида и несвестице. Да би ми макар мало лакнуло, морала сам сваки пут намерно да изазовем повраћање. После пет по подне годинама ништа нисам ни јела ни пила, јер ми је то помагало да преживим нападе главобоље.

Кад ми је Предраг Ђорђевић наместио атлас, нисам могла да верујем шта ми се десило! Мислила сам да сањам, да халуцинирам – данима сам чекала главобољу које нема!

Тај нови живот трајао је пуних четрдесет дана, а онда, на сам дан одласка на контролу, осетила сам главобољу, али на другом месту. Предраг Ђорђевић ми је објаснио да је у току чишћење синуса и да ће све проћи.

Покушао је да открије шта је покренуло моје страшне главобоље. Питао ме је да ли можда памтим некакав пад после тридесете године. Рекла сам му да није било пада... Не, сигурно није...

„Мора да се нешто догодило“, био је упоран Предраг. Напрегла сам меморију и синуло ми је: заиста сам пре више од двадесет година пала и добро се угрувала!

Схватио је шта се десило и потанко ми објаснио. Пре-драг је велики стручњак и ауторитет, мисионар и визионар. То је очигледно и кад га сретнете, и кад читате његове књиге.

Од среће што се моја борба са главобољом приводи крају, заборавила сам да споменем и остала побољшања здравља која су ми се догодила по намештању атласа. Пре свега, поправило ми се држање: кад седнем, мој организам просто захтева да из заваљеног положаја пређем у правилан. Нестао ми је и хронични умор. Мање ми је сна потребно и будим се одморна. Имала сам и проблема са видом, од осамнаесте године носим наочаре, а после намештања атласа ми готово више нису потребне. Решава ми се и проблем деформитета стопала – чукаљ и укрштени прсти. То се полако опушта, релаксира, исправља...

Почела сам да говорим људима који долазе у апотеку да себи покушају да помогну тако што ће наместити атлас. Сад то могу да говорим, јер сам се уверила колико је делотворно, може живот да промени.

Нада Миленковић (55), Београд

УНУКА МИ ЈЕ ПРОГОВОРИЛА !

Први пут сам дошла у „Препород“ пре два и по месеца, са унуком и ћерком. Наш проблем је био веома озбиљан...

Наиме, моја унука Александра проговорила је рано, са девет месеци. Била је напредна, течно је изговарала петнаестак речи, а онда је, једнога дана, пала из кревета и – онемела! Сасвим је престала да говори! Није она одустајала од говора, подизала се на прстиће и упињала да нешто каже, али речи нису излазиле из уста...

То забрињавајуће стање потрајало је дуже од две године. Најзад је моја ћерка одвела девојчицу у Институт за патологију говора, а они су је упутили код логопеда...

Међутим, ја сам имала бољу идеју – предложила сам ћерки да дете одведемо на намештање атласа у „Препород“. Надала сам се да ћемо ту наћи спас, а опет сам се, морам признати, веома изненадила, јер је моја унучица за свега три

недеље проговорила! Није само за нама понављала речи, већ је одмах почела да склапа целе реченице!

Била сам запањена. Девојчица као да је журила да надокнади све што је пропустила да каже током две године. Сад са лакоћом изговара све сугласнике, и Р може да каже, лепо зове сестру „Исидора“...

Морам да напоменем и нешто у вези са мојој ћерком Надеждом. Она има четрдесет година и такође је наместила атлас у „Препороду“ кад и Александра. Тада је била у петом месецу трудноће, и није стрепела за бебу, као ни ја. Предраг Ђорђевић стално истиче да намештање атласа не може изазвати побачај, напротив – оснажује трудницу и битно смањује могућност побачаја. Уколико се у неким случајевима тако нешто ипак деси, то није због атласа...

Надежда је у трудноћи имала веома лошу крвну слику, а два месеца по намештању атласа је утврђено да јој је крвна слика фантастична! Такође је од детињства имала озбиљних проблема са кичмом. У трудноћи ју је, кад мало дуже стоји, болела кичма, а мучили су је и болови у раменима, куковима и ногама. Међутим, десетак дана по намештању атласа болеле су је само две тачке испод лопатица и две тачке у лумбалном делу леђа. То је потрајало кратко, а сад је ништа не боли. Изванредно носи ову трудноћу, а прво дете је родила царским резом...

Драго ми је што сам најпре ја стекла чудесно искуство намештања атласа, па сам ћерку и унуку довела у „Препород“. Била сам болешљива још од детињства, а после намештања атласа се осећам као тридесетогодишњакиња! Све ми се поправило, чак ми се и зуби санирају, а имала сам гангрену горње вилице...

Заиста је код свих нас постигнут огроман напредак. Ово је право чудо! Све у породици сам подстакла да дођу у „Препород“. Ишчитала сам књиге Предрага Ђорђевића, па причам о атласу где год стигнем.

Верадинка Марковић (68), Београд

МЕДИЦИНА И ФАРМАЦИЈА ОД МЕНЕ ВИШЕ НЕМАЈУ НИКАКВЕ КОРИСТИ

Радни век сам провела као бабица у Гинеколошко-акушерској клиници НАРОДНИ ФРОНТ. Осим што сам тридесет две године носила бели мантил, целог живота сам имала посла са белим мантилима...

Навешћу само крупније здравствене проблеме. Пре чедтрдесетак година оперисана су ми оба бубрега, због камења које се стално враћало, а узрок је остао неразјашњен. Извађена ми је и жучна кеса, слепо црево, крајници, чак и сви зуби – у 28. години. Пре две године ми је, због карцинома, одстрањења материца. Медицина је тада од мене, предозираним зрачењем, направила зомбија, то могу да потпишем са обе руке! Пуне две године уопште нисам осећала своје тело у пределу карлице. Међутим, убрзо по намештању атласа осећај ми се вратио! Уследила су и друга, потпуно неочекивана побољшања. Схватила сам да ми се заиста догађа препород. То ми је донело велику радост, али и љутњу – била сам кивна на званичну медицину, несхватљиво је колико је атлас занемарен! Нико од мојих колега, где год сам ишла по помоћ, није помињао атлас, нити ишта знао о његовом огромном утицају на здравље.

Одмах по намештању атласа, кроз свега неколико минута, осетила сам да ми је нестало зујање и шуштање у ушима, које ме је загорчавало живот пуних тридесет пет година. То је изгледало као да се шмирглом струже по дасци или као да се два листа папира тару и гужвају. Не може човек да верује да је тако нешто напokon престало. Али, ево, прошла су два месеца, зујања нема. Такође, већ тридесет три године сам имала ослабљен слух са леве стране и требало је да најзад узмем слушни апарат, али десило се да по намештању атласа поново прочујем на лево уво! Скоро потпуни губитак слуха претворио се у сасвим добар слух. Ни сама не могу да верујем, стално тестирам то уво... Па десни табан... Од младости га не осећам, због повреда и ожиљака. Намештање атласа ми је донело и то чудо – први пут, после низа деценија,

осећам свој десни табан и нису ми више потребна ортопедска помагала. Изгледа да медицина и фармација убудуће од мене неће имати никакве користи. Доста је било. Цео живот се вучем по амбулантама и болницама...

Каква дивота – у седмој деценији ми се отвара нова перспектива здравог живота, захваљујући Предрагу Ђорђевићу и Препороду.

Глас ми је поново постао звонак, као пре тридесет година. Смејем се другачије, здравије. Нисам више, како је својевремено рекао мој неуропсихијатар, „празна лимена кутија која звечи“. Срце ми је пуно животне радости. За не веровати, и рукопис ми се поправио! Волим да шијем и кројим, али никада нисам била у стању да равно исечем тканину. Сада и то могу! Сан ми је бољи, спавам краће, а ујутру се осећам одморно и чило. Вид ми се избистрио. Пре сам се плашила прехладе. Неко кине на телевизији, а ја се разболим. Међутим, више не стрепим, имунитет ми се поправио. Комшиница ме пре неки дан пита да ли сам третирала боре ботоксом, а ја јој објашњавам да ми се лице пролепшало од атласа...

Данима сам записивала многобројне промене које су ми се догађале, и то је сада подугачак списак великих и малих чуда. Наравно, било је и болова, реакција, али све прође, а остаје – потпуни препород!

Хоћу и ја да се бавим намештањем атласа. Предраг ме је научио. Желим да што више људи доживи оно што сам доживела ја, па да се сви скупа радујемо здравијем и лепшем животу.

Жана Марчевски (63), Београд

УЛТРАМАРАТОНАЦ НАМЕШТАЊЕМ АТЛАСА ПОСТИГАО УЛТРАЗДРАВЉЕ

Угљеша Николић (34), наш познати планински тркач, маратонац и ултрамаратонац, без доброг здравља не би постигао врхунске резултате и освајао бројне медаље. Николић је у стању да претрчи 120 километара у једном даху, а то значи да

је способан за више од дванаест сати непрекидног сјајног трчања! Он је носилац репрезентације Србије у ултрамаратону и краси га ретка особина – универзалност, што значи да се одлично налази на разним подлогама и у свакаком рељефу...

Угљеша Николић је актуелни (троструки) првак Србије у ултрамаратону на шест часова по равној асфалтној подлози, али и четвороструки шампион легендарног Фрушкогорског маратона – најстаријег планинског ултрамаратона у Европи. Према критеријумима Светске федерације ултрамаратонаца, он је најбољи планински ултрамаратонац Србије у последњих десет година!

Намеће се питање – шта ће уопште таквом човеку намештање атласа? Зар здравље најбољег тркача по неравним шумско-планинским теренима није савршено? Ипак, Угљеша Николић, репрезентативац Србије у најтежој атлетској дисциплини, пожелео је да се пре четири месеца сусретне са Предрагом Ђорђевићем у новосадском огранку „Препорода“...

– О томе да сам и ја имао проблема са здрављем – прича шампион – јасно говоре моји резултати после намештања атласа. На апсолутно свим ултрамаратонима у којима сам учествовао након интервенције Предрага Ђорђевића, остваривао сам победе убедљивије него икада пре, уз значајно обарање личних рекорда! Најзад сам успео да постигнем и оно за чим сам чезнуо пуних пет година, а нисам се надао – оборио сам сопствени рекорд из 2011. на класичном маратону! Иако то није моја основна дисциплина, јер сам ја пре свега ултрамаратонац, успео сам да се домогнем самог врха и освојим бронзану медаљу, оборивши успут лични рекорд. Стазу дугу 42 километра и 195 метара (по равној, тврдој подлози) претрчао сам за цела три минута мање него 2011. године, када ми је за то требало два сата, 54 минута и 48 секунди, што представља велики напредак на тој дистанци.

Додуше, на мојој првој терапији у новосадском „Препороду“ почетком јула, Предраг Ђорђевић ми је практично про-рекао да ћу са намештеним атласом бити још бржи и издржљивији и да ћу сигурно да оборим лични рекорд у маратону! Нисам то озбиљно схватио, јер сам претпостављао да Ђорђевић није нарочито упућен у атлетику... Међутим, убрзо се

испоставило да сам превазишао и најпозитивнија предвиђања! Не само да сам оборио лични рекорд, већ су људи на циљу трке били забезекнути начином на који сам истрчао то државно првенство. Кад гледате на телевизији, видите да се, нажалост, дешавају несреће, страشان премор, људи чак умиру на тркама. Мени су на циљу рекли: „Ти, Угљеша, као да ниси трчао! Као да си лежао! Дишеш као да си на пецању!“ Многобројни посматрачи целог тока овако важног такмичења, међу којима су били и наши врхунски стручњаци за маратоне, остали су под снажним утиском мог несвакидашњег „издања“. Задивљени су били што сам трку завршио потпуно неурушених функција, заправо – наглашеног општег психофизичког склада!

Пре намештања атласа имао сам и болове у врату и зујање у левом уху, али то је нестало. Занимљиво је да више немам ни осетљивост на лоше временске услове. Трка на 35 степени, при влажности ваздуха од 80 одсто, за мене би била страшно исцрпљујућа. Било је познато да подбацујем на таквим тркама. Међутим, од намештања атласа лоше временске услове тако добро подносим, да се то претворило у мој нови квалитет! Испада да чак прижељкујем лоше временске услове, јер сам у предности над ривалима који их теже подnose...

Имао сам раније и благе несвестице и болно затезање у врату када бих окретао главу улево и удесно, сад тога више немам. Највеће изненађење је облик моје кичме, која ми је, упркос бављењу спортом, одмалена била таква да су се лекари хватали за главу – те кифоза, те сколиоза... Три месеца по намештању атласа наш спортски лекар је био веома изненађен, чудило се шта се десило. То је први пут да се неко похвално изразио о мојој кичми...

Намештен атлас ми даје здраву основу да и даље напредујем. Сад су моји тренинзи интензивнији и храбрији, јер немам ограничења.

Подстичем људе да намештају атлас, али мало ко је у стању да поверује да се за свега неколико минута решавају озбиљни проблеми.

ДОКТОРКА ИЗ КАНАДЕ ОДУШЕВЉЕНА ПРЕПОРОДОМ

Докторка Марина Радоњић, хомеопата и натуропата из Торонта, која тамо лечи канадске звезде од свега и свачега па и од сиде, одушевљена је Предрагом Ђорђевићем и „Препородом“:

– Ово је фантастично искуство. Намештање атласа је неопходно сваком човеку. То је јако моћан метод, помоћу којег се успоставља однос између спиритуалног света и физичког тела, бар сам ја то тако доживела. Сећам се прве ноћи после намештања атласа, спавала сам као на рајским крилима. Вид ми се поправио, расположење, циркулација, све је било некако чаробно, као да је прст Божији Канаду дотакао... Диван осећај, и на физичком и на духовном плану...

Свима препоручујем намештање атласа Предраговим „HumanUP“ методом. Глас о њему се пронео Торонтом и Мон-треалом, где је већ неколико пута промовисао не само свој метод намештања атласа, него и књиге које је написао о својим вишегодишњим истраживањима и открићима.

Сви памтимо случај Габријеле Фехер из Торонта, чије су руке пуне три године биле као одузете, беживотно су јој лежале уз тело, ни чашу воде није могла да принесе устима тим својим немоћним рукама, а одмах по намештању атласа дигла их је изнад главе, грчевито загрлила Предрага Ђорђевића и бризнула у плач.

Сви га грлимо кад га видимо, он је наш брат који нам из отаџбине доноси здравље.

Марина Радоњић, Торонто

ЦРВЕНИ ФЕРАРИ

ДОШАО САМ У ПРЕПОРОД ЖИВОТА КАО БУБА
(КАО РАЗЛУПАНИ АУТО БУБА, ТОТАЛНА ШТЕТА
– 100 Е, ЗА СТАРО ГВОЖЂЕ). УЧЛАНИО САМ СЕ
У ПРЕПОРОД СА 100 Е (У ВРЕДНОСТИ ТОТАЛНО
ХАВАРИСАНОГ АУТА), А ИЗАШАО САМ ИЗ ПРЕПОРОДА ПОСЛЕ
ДОБРО НАМЕШТЕНОГ АТЛАСА КАО ЦРВЕНИ ФЕРАРИ, ГАНЦ НОВ.
ХВАЛА СВЕТОМ ПЕТРУ,
ХВАЛА СПАСИТЕЉУ,
ХВАЛА КРСТИТЕЉУ.

ДРАГАН ЈАНКОВИЋ (1961), БЕОГРАД, КУМОДРАЖ

ПРВИ АКАДЕМИК КОЈИ ЈЕ СВЕ СХВАТИО

Доктор медицинских наука Светомир Стожинић (1932), интерниста кардиолог, редовни професор Медицинског факултета у Београду и Приштини, академик (редовни инострани члан Руске академије медицинских наука, Бугарске националне академије медицинских наука, редовни члан Академије медицинских наука Српског лекарског друштва, редовни члан и доживотни почасни председник Српске краљевске академије иновационих наука) и почасни професор Медицинског факултета за специјализацију и постдипломско усавршавање лекара Московског обласног научноистраживачког института – решио је да намести атлас у „Препоруду“!

Велика нам је част да нам је своје поверење указао аутор бројних научних дела којима је унапредио медицинску науку код нас и у свету. У низу високих признања за врхунска научна достигнућа нашао се и Орден председника Француске Жискара Дестена, који је академику Стожинићу додељен давне 1977. године – а вратио га је председнику Републике Француске 1999, у знак протеста због учешћа Француске у бомбардовању наше земље!

Академик Стожинић је пре доласка на намештање атласа прочитао нову књигу Предрага Ђорђевића, и „Искуства препорођених“, и потпуно уверен у делотворност „HumanUP“ метода, не само да се лако препустио „мајстору за атлас“, него је чак рекао да Предраг Ђорђевић заслужије да постане академик!

– Помоћи ћу му да постане академик, јер то заслужије, а на тај начин ће лакше испунити своју мисију – уверен је доктор Стожинић.

Мирјана Булатовић
УМЕСТО ПОГОВОРА

БОЛЕСТ КАО ИДЕНТИТЕТ

Најстарији, доњи мозак, после намештања атласа први пут несметано опслужује милијарде ћелија нашег тела, али покаткад нема подршку горњег, великог мозга, који је глупљи и зато воли да се прави паметан. Док горњи мозак спава, доњи поправља штете које смо током дана у незнању или безобзирности нанели свом организму. Праисконски мудрац је сваке ноћи то марљиво радио и пре намештања атласа, али је ефикаснији откад је препрека испод лобање отклоњена.

Велики мозак чија је власница једна старија дама коју дуго познајем, одбија да прихвати да дама није срчани болесник какав је била до намештања атласа. Већ неколико деценија дама и њен велики мозак граде идентитет на дијагнози АРИТМИЈА. Ја имам аритмију. Аритмија, то сам ја. Ако ми наместите атлас, нећете ми ваљда одузети моју аритмију! Ко сам ја без аритмије?...

Ти си здрава жена, кажем. Доњи мозак ти је обезбедио здравље, помози горњем да у то поверује. Човек више живи од вере него од истине. А кад се споје вера и истина, почиње чудо. Не умањуј чудо које ти се догодило, победи своју бесмислену носталгију за дијагнозама. Медицина може без тебе, а можеш и ти без ње АКО ХОЋЕШ.

СКЕПТИК И ЗДРАВЉЕ

У животу сам срела многе скептике и они, по правилу, сумњају у све осим у своју скепсу. Њихова вера у скепсу је непоколебљива.

Сумњати у сопствену корист – то је паметно, али сумњати на своју штету – е, то је глупо.

„Ја сам скептик.“ Кад тако човек каже, заправо је рекао: „Ја сам паметан, не можеш ме преварити!“

Само ти буди паметан и болестан...

Ако си заиста паметан, уочићеш да у овој књизи има људи које није тешко пронаћи. На пример, Зора Милинковић каже да ради у Болници „Др Драгиша Мишовић“. Та болница има телефон, окрени број и попричај са Зором. Питај је да ли је истина све што пише у књизи. Кад ти каже да јесте, поново прочитај њену причу и обрати пажњу на разна побољшања здравља код пет чланова породице Милинковић којима је пре две године намештен атлас.

Иако су све приче у књизи истините, паметном је и једна доста.

Да ми је знати зашто ни најокорелији скептик не сумња у бели мантил. (А многи бели мантили су остали у болницама док су њихови власници хитали у „Препород“.) Зашто скептик не сумња у таблету на длану, а нема појма шта је све у њу спаковано?

Ако скептик сумња да нису сви са намештеним атласом препорођени, мора се признати да је скептик у праву. Ни у болницама не успевају све операције, много је погрешних дијагноза, а развученим, вишегодишњим лечењима без доброг исхода нема броја.

У овој књизи наведени су позитивни примери, зато што је негативних јако мало. Ако бисмо их заступили пропорционално, на педесет књига позитивних, дошла би једна књига негативних искустава. Они којима није боље или су доживели компликације, каткад су склони да помешају пролазне реакције организма

са погоршањем здравља, па са закашњењем увиђају да је намештање атласа и њима помогло.

Намештен атлас не може бабу да претвори у девојку, али може трому и болесну да преобрази у крепку и отпорну старицу.

Неки људи умишљају да ће намештен атлас убудуће све радити уместо њих. Не хају шта уносе у тело и колико га држе у непомичном положају. Човек са беспрекорном позицијом атласа не би смео да пије отров, а већ и птице на грани знају да је људско тело програмирано на кретање.

Да ли је људска врста заиста најпаветнија у природи, ако се зна да је једина која не доживи пун биолошки век? Ето где би скептик лепо могао доћи до изражаја.

ПОЗОРИШТЕ ЖИВОТА

Удружење „Препород“ је право мало позориште живота и обично се већ са врата зна ко ће извући максимум из намештеног атласа а ко неће.

Предраг Ђорђевић често напомиње да вера у његов метод није неопходна – јер ће нас гравитација, која нас је кривила по моделу искривљеног атласа без нашег знања, после намештања атласа постепено исправљати, веровали ми у њу или не.

Један велики пријатељ „Препорода“, чију је жену на самерти Предраг Ђорђевић вратио у живот, убрзо је довео и свог оца, којег су људи препознавали по јако кривој кичми. Био је скроз савијен. Кад му је атлас намештен, моментално се исправио, а задивљени син га упита: „Осећаш ли неку промену?“ „Ништа нарочито“, рече отац забезекнутом сину.

Предраг Ђорђевић је навикао на недостатак свести о побољшању здравља код извесног броја људи, и он се са тим лако мири.

Ја се не мирим. Жао ми је уколико сви људи нису у стању да сагледају шта су добили намештањем атласа, па не уживају

у перспективи доброг здравља. Нарочито ми је жао оних који поклекну код прве (и једине) препреке – реакција.

Нејасноће у вези са реакцијама понеког збуне и он се уплаши, изгуби поверење, помисли да му се здравље погоршало зато што се нешто пореметило и атлас не стоји како треба, а уопште није тако. Реакције нису симптоми. Оне су непријатни, али позитивни знаци на сигурном путу оздрављења, и могуће је да ће се појављивати у таласима.

Првога дана је обично свима добро. Усхићени су, осећају олакшање и верују да ће тако остати заувек. Али, авај!

Као што се неки ретки, божанствени тренуци на земљи називају „предукус раја“, тако би и овај први, кратак период по намештању атласа могао да се назове „предукус здравља“.

Здравље ће као сунце полагано изгревати иза болести које се повлаче и нестају, јер доњи мозак несметано ради. Он као да најпре обиђе и помилује старе ране, па ожиљци порумене. Многи људи осећају поспаност, јер мудри доњи мозак мало ошамути горње сметало – велики мозак, како би нам лакше оправљао организам. Тај доктор над докторима најпре се устреми на највећи проблем, а потом, један по један, решава мање. Некога оправља месец дана, некога три, некога целу годину, а Зору са мултиплом је дрмусао дуже од две године. Зора је херој храброг и мудрог подношења реакција, а награда коју је освојила је Здравље. Прочитајте њену, и све друге приче које су нам добри људи испричали како би послужиле као подстрек и инспирација.

Обавезно прочитајте књиге Предрага Ђорђевића које је за вас писао годинама и сад вам их од срца поклања – то су буквари здравља. Ђорђевић је необичан, редак аутор, који вам целим својим бићем жели све најбоље у животу.

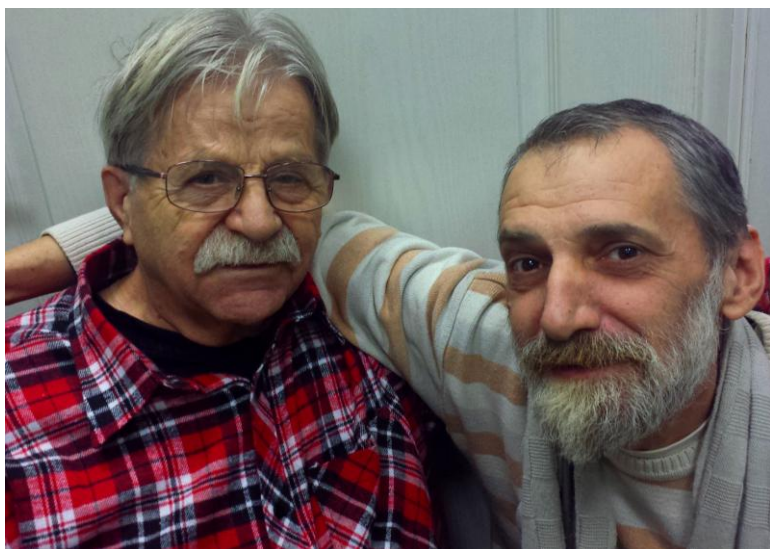
СЛАВНИ У ПРЕПОРОДУ ЖИВОТА



Светлана Бојковић и Предраг Ђорђевић



Биља Крстић



Љубивоје Ршумовић



Алекса, Весна и Драги Јелић



Милорад Додик са супругом



Академик Светомир Стожинић



Александар Филиповић



Намештање атласа беби

С А Д Р Ж А Ј

(Уз наслове, наведени су основни лични и породични здравствени проблеми поменути у причама наших саговорника.)

• ДИЈАГНОЗА ЗА ЦЕО СВЕТ.....	3
• КАКО САМ ПОСТАО АТЛАСОЛОГ Искуство Предрага Ђорђевића (АЛЕРГИЈЕ, УПАЛЕ, ПРЕХЛАДЕ, ИСЦРПЉЕНОСТ, ЗАМОР, ГЛАВОБОЉЕ, РЕУМА, НЕУРАЛГИЈА, АФТЕ).....	5
• МЕДИЦИНА И АТЛАС Милан Будимир, Краљево (ПОВРЕДА КИЧМЕ, УЈЕД КРПЕЉА, КАНДИДА, ПСОРИЈАЗА).....	8
• ИЗ ТЕШКЕ ДЕПРЕСИЈЕ У ЖИВОТ ПУН РАДОСТИ Славица Милосављевић, Табановац (ДЕПРЕСИЈА, ПРИВРЕМЕНИ ГУБИТАК ВИДА).....	10
• ШТИТАСТА ЖЛЕЗДА МЕ ВИШЕ НЕ МУЧИ ДОК ПЕВАМ Елена Станисављевић, Београд (ПРОБЛЕМИ СА ГРЛОМ И ШТИТЊАЧОМ).....	11
• ПРЕСТАЛА САМ ДА ШЕПАМ Сава Петковић, Београд (БОЛОВИ У КИЧМИ И КАРЛИЦИ, ТРЊЕЊЕ НОГУ, ИШИЈАЛГИЈА).....	11
• УКРШТЕНИ НОЖНИ ПРСТИ МИ САД СТОЈЕ НОРМАЛНО Вукица Милановић, Београд (ЛУМБАГО, ГЛАВОБОЉА, ВИСОК КРВНИ ПРИТИСАК, АРИТМИЈА, УТРНУЛОСТ СТОПАЛА, УКРШТЕНИ НОЖНИ ПРСТИ, УЧЕСТАЛА НОЋНА МОКРЕЊА, АЛЕРГИЈЕ, ПРЕОСЕТЉИВОСТ НА ЗЕМЉОТРЕСЕ).....	12
• БАЦИЛА САМ ШЕТАЛИЦУ И СМРШАЛА ДЕСЕТ КИЛОГРАМА Весела Бјелић, Београд	

(СПОРТСКЕ ПОВРЕДЕ У МЛАДОСТИ, ПРОБЛЕМИ СА ЦЕЛОМ КИЧМОМ, ОКОШТАВАЊЕ ПРШЉЕНОВА, БОЛ У КОЛЕНИМА, ДИЈАБЕТЕС, НЕУРОЛОШКИ ПРОБЛЕМИ, ПОРЕМЕЋАЈ ЦИРКУЛАЦИЈЕ КРВИ, ТАЛОЖЕЊЕ ТЕЧНОСТИ У ОРГАНИЗМУ).....13

● **НЕСТАЛЕ СУ МИ ДЕЦЕНИЈСКЕ ТЕГОБЕ НА НЕРВНОЈ БАЗИ**

Живка Н., Београд

(АНКСИОЗНОСТ, ТАХИКАРДИЈА).....14

● **ПОНОВО ЛАКО ПЕВАМ**

Биља Крстић, „Бистрик“

(ЛОША ЦИРКУЛАЦИЈА КРВИ, ВРТОГЛАВИЦА, БОЛОВИ У ВРАТУ, ОТЕЖАНО ДИСАЊЕ, СМЕТЊЕ ПРИ ПЕВАЊУ).....15

● **НЕМА ВИШЕ ПОСЛЕДИЦА САОБРАЋАЈНЕ НЕСРЕЋЕ**

Др Александар Ристић, Ужице

(ПОВРЕДА ВРАТА И ЛЕЂА, БОЛОВИ У ПОТИЉКУ, РАМЕНУ И РУЦИ, ТРЕПЕРЕЊЕ ПРЕД ОЧИМА, ВРТОГЛАВИЦА, ТЕСКОБА, ЗАПУШЕН НОС).....16

● **КОРИГОВАН НАМ ЈЕ ПОГРЕШНО НАМЕШТЕН АТЛАС**

Тома и Драгана Шимуновић, Београд

(НАПРСЛИ ВРАТНИ ПРШЉЕНОВИ, ОСТЕОПОРОЗА, АРИТМИЈА, НАГЛИ СКОКОВИ АРТЕРИЈСКОГ ПРИТИСКА, ХИПОТИРЕОЗА, МОЖДАНИ УДАР).....16

● **УСПЕШНА БОРБА СА ЕПИЛЕПСИЈОМ**

Марија Ђорђевић, Београд

(ЕПИЛЕПСИЈА).....17

● **КУКОВИ МЕ ВИШЕ НЕ БОЛЕ, ОДБАЦИЛА САМ ЛЕКОВЕ**

Милица Костадиновић, Београд

(НЕСАНИЦА ЗБОГ БОЛА У КУКОВИМА).....18

● **ИЗБЕГЛА САМ ОПЕРАЦИЈУ ЖУЧИ**

Н. Рнић, Београд

(КАМЕН У ЖУЧИ, БОЛОВИ У ЛУМБАЛНОМ ДЕЛУ КИЧМЕ, ПРОБЛЕМИ СА СИНУСИМА, ЛОША ЦИРКУЛАЦИЈА КРВИ).....18

● **ДР ЛЕВИНОВИ МАГНЕТИ СУ МИ ПОСТАЛИ СУВИШНИ**

Раде и Анка Кузмановић, Селевац

(БОЛОВИ У ЗГЛОБОВИМА, РАМЕНИМА И КРСТИМА, ПОВРЕДА КОЛЕНА, ХИПЕРТЕНЗИЈА, СТАРАЧКЕ ПЕГЕ).....20

● **СВЕ ВЕЛИКЕ СТВАРИ СУ ЈЕДНОСТАВНЕ**

Милан Девећ, сабрат Манастира ЛЕЛИЋ

(НАПЕТОСТ У ВРАТУ, ГЛАВОБОЉА, КРИВА КИЧМА, ВИСОК КРВНИ ПРИТИСАК, БОЛ И ГУБИТАК СНАГЕ У РУЦИ, АЛЕРГИЈЕ, ХЕМОРОИДИ, БОЛОВИ У КУКУ И НОЗИ УЗ ОСЕЋАЊЕ НЕМОЋИ).....21

● **ВИШЕ НЕМАМ „НЕРВОЗНО ГРЛО“**

Катарина Радосављевић, Београд

(ХОРМОНСКИ ДИСБАЛАНС, ХИПОТИРЕОЗА, ГЛАВОБОЉА, ВРТОГЛАВИЦА, БОЛОВИ У КИЧМИ, КОНТУЗИЈА ЛАКТА, ЛОША ЦИРКУЛАЦИЈА, ТРЊЕЊЕ РУКУ И НОГУ).....23

● **МОЈА БЕБА СВУ НОЋ МИРНО СПАВА**

Адриана Младеновић, Београд

(БОЛОВИ У КРСТИМА, ПОВРЕМЕНА ОДУЗЕТОСТ НОГУ, ПРОШИРЕНЕ ВЕНЕ, ПУЦАЊЕ КАПИЛАРА, ТРЊЕЊЕ НОГЕ, ЕКЦЕМ, НЕСАНИЦА, БОЛНЕ МЕНСТРУАЦИЈЕ, ХИПЕРТЕНЗИЈА, МИГРЕНА, НАПЕТОСТ).....24

● **НАМЕШТЕН АТЛАС ТОПИ МАСНА ТКИВА**

Никола Хркаловић, Београд

(ПОВРЕДА ВРАТА, ПОРЕМЕЋАЈ ЦЕНТРА ЗА РАВНОТЕЖУ, НЕСВЕСТИЦА, БОЛОВИ У КУКОВИМА, ГРЧЕВИ У ЛИСТОВИМА, МАСНА ТКИВА, ПРОБЛЕМ СА КОЛЕНОМ).....25

● **ОСЛОБОДИЛА САМ СЕ УПАЛНИХ ПРОЦЕСА НА ЛИЦУ**

Милица Ратковић, Београд

(БОЛОВИ У ВРАТУ, ПОГРБЉЕНА РАМЕНА, ВРТОГЛАВИЦА, КОЧЕЊЕ ЛУМБАЛНОГ ДЕЛА КИЧМЕ, УМОР, ЛОШ САН, ЦРНА ТАЧКА НА ОКУ, ИГРАЊЕ КАПКА, НЕЧИСТО ЛИЦЕ, ДЕФОРМИТЕТ ГРУДНОГ КОША КОД ДЕТЕТА, ДИСАЈНИ ПРОБЛЕМИ, МИГРЕНА).....26

● **НИ ТРАГА ОД ТЕШКЕ НЕСАНИЦЕ**

Зорка Петровић Димић, Београд

(ПОВРЕДА ГЛАВЕ, ОДУЗИМАЊЕ НОГУ, БОЛОВИ У ВРАТУ, РАМЕНИМА, ЛАКТОВИМА, КРСТИМА, КУКОВИМА И КОЛЕНИМА, ЧЕТРДЕСЕТПЕТОГОДИШЊА НЕСАНИЦА, АРИТМИЈА, ХАШИМОТО).....28

● **ПРЕСТАЛО МИ ЈЕ ДУГОТРАЈНО ЗУЊАЊЕ У УШИМА,
А КУК МИ СЕ ВРАТИО У СВОЈЕ ЛЕЖИШТЕ**

Слободан Радуловић, Београд

(ОГРАНИЧЕНИ ПОКРЕТИ ГЛАВЕ, БОЛОВИ У ВРАТУ И РУКАМА, ИСКАКАЊЕ КУКА, ИСКОШЕНО СТОПАЛО, РУКА ОДИГНУТА ОД ТЕЛА, ТРИ И ПО ДЕЦЕНИЈЕ ЗУЊАЊА У УШИМА).....29

● **ПОШТО МИ ЈЕ НЕСТАЛА РАНИЦА НА ГРЛИЋУ МАТЕРИЦЕ,
И МОЈ ГИНЕКОЛОГ ЈЕ НАМЕНИО АТЛАС**

Гордана Мустафић, Београд

(СПОНДИЛОЗА ВРАТНИХ ПРШЉЕНОВА, СПОНДИЛОЗА КУКА, БОЛОВИ У КРСТИМА, РАНИЦА НА ГРЛИЋУ МАТЕРИЦЕ, ЦИСТЕ НА ЈАЈНИЦИМА, КРИВИ ЗУБИ, СИСАЊЕ ПАЛЦА, ТЕШКА ПОВРЕДА КОЛЕНА, ТРЊЕЊЕ РУКУ И НОГУ, ТЕЖИНА У НОГАМА, УМОР).....30

• ЗБОГ БОЛОВА ГОДИНАМА НИСАМ СПАВАЛА

Рахила Бабац, Београд

(СПОНДИЛОЗА ВРАТНОГ ДЕЛА КИЧМЕ, КИФОЗА И СКОЛИОЗА ЛУМБАЛНОГ ДЕЛА КИЧМЕ, ТРИ ЦЕНТИМЕТРА КРАЋА НОГА, ОШТЕЋЕНИ КУКОВИ, ОКОШТАЛА КОЛЕНА, РЕУМА, НЕСАНИЦА ЗБОГ БОЛОВА, АНКСИОЗНОСТ, ОТЕЖАНО ДИСАЊЕ).....31

• НЕСРЕЋА У ШУМИ И СРЕЋА У ПРЕПОРОДУ

Владица Благојевић, Петровац на Млави

(ПОВРЕДА ГЛАВЕ И ВРАТА, УКОЧЕНОСТ ВРАТА И РУКУ, БОЛНЕ КВРГЕ ПО Телу, ОКОШТАВАЊЕ ВРАТНИХ ПРШЉЕНОВА, ТЕЖИНА У ГЛАВИ И У ГРУДНОМ КОШУ, ЛОША КООРДИНАЦИЈА ПОКРЕТА, ТЕСКОБА, СТРАХ, ДЕПРЕСИЈА, ЕКСТРЕМНО ВИСОК КРВНИ ПРИТИСАК, ХРОНИЧНИ КАШАЉ, ИСКАКАЊЕ КИЧМЕНОГ ПРШЉЕНА ИЗ ЛЕЖИШТА, БОЛОВИ У КАРЛИЦИ, НЕСИГУРНОСТ У НОГАМА, БОЛОВИ У КОЛЕНИМА, СПУШТЕН ЖЕЛУДАЦ, ГАСТРИТИС, ХЛАДНЕ РУКЕ И НОГЕ).....32

• КРАЈ ДВОГОДИШЊЕ СТРЕПЊЕ ЗА КОЛЕНО

Ружица Стојановић, Београд

(ПРОБЛЕМИ СА КОЛЕНОМ ПОСЛЕ ОПЕРАЦИЈЕ, БОЛОВИ У КИЧМИ, ГИНЕКОЛОШКИ ПРОБЛЕМИ, ДИЈАБЕТЕС, ХИПЕРТЕНЗИЈА, ПРОБЛЕМИ СА ЈЕТРОМ, БОЛОВИ У ВРАТУ, ТРЊЕЊЕ РУКУ, КАРПАЛНИ ТУНЕЛ ЗА ОПЕРАЦИЈУ, КОЧЕЊЕ ПРСТИЈУ, ПАРАЛИЗОВАНА НОГА ПОСЛЕ ОПЕРАЦИЈЕ КИЧМЕ).....34

• ДОКТОР АТЛАС И МУЛТИПЛА СКЛЕРОЗА

Зора Милинковић, Београд

(МУЛТИПЛА СКЛЕРОЗА, КИФОЗА, ПРОБЛЕМИ СА КУКОМ, КРИВА КИЧМА, ИКС НОГЕ, О НОГЕ).....36

• ЗДРАВЉЕ, ОПТИМИЗАМ И „МУШКЕ СТВАРИ“

Огњен Кајтаз, Лозница

(ГЛАВОБОЉА, ВРТОГЛАВИЦА, ВИСОК ПРИТИСАК, ТРЊЕЊЕ РУКУ И НОГУ, НЕРВОЗА, БЕЗВОЉНОСТ, МАМУРЛУК, ПОТЕНЦИЈА, БОЛОВИ У КУКУ, НЕСВЕСТИЦА).....37

• ПРЕПОРОЋЕНА ПОСЛЕ МОЖДАНОГ УДАРА

Снежана Илић, Ваљево

(ГЛАВОБОЉА, МОЖДАНИ УДАР, ВИШЕГОДИШЊА УТРНУЛОСТ ДЕСНЕ СТРАНЕ ГЛАВЕ, ТРЊЕЊЕ РУКУ, КОСТОБОЉА, БОЛОВИ У ЗГЛОБОВИМА И У КИЧМИ, ЕПИЛЕПСИЈА)	39
--	----

● **АУСТРИЈСКИ ЛЕКАРИ МЕ ОТПИСАЛИ, А ПРЕПОРОД МЕ ВРАТИО У ЖИВОТ**

Владо и Бранка Лукач, Дорбин, Аустрија

(ЕКСТРЕМНО ВИСОК КРВНИ ПРИТИСАК, ПРЕДИНФАРКТНО СТАЊЕ, СТЕНТОВИ, БАЛПАС, ДИЈАБЕТЕС, МОЖДАНИ УДАР, БОЛОВИ У ЦЕЛОМ ТЕЛУ, ОТЕЖАН ХОД, ПОРЕМЕЋЕН САН, ХЛАДНЕ РУКЕ И НОГЕ, ДЕСЕТ ГОДИНА УБЛАЖАВАЊА БОЛОВА МОРФИЈУМОМ)	42
--	----

● **У ПРЕПОРОДУ МИ ЈЕ СТВОРЕН ПРЕДУСЛОВ ЗА ТРУДНОЋУ**

Марија Марковић, Београд

(НЕМОГУЋНОСТ ЗАЧЕЋА)	44
----------------------------	----

● **ЧУКАЉ МИ ЈЕ НЕСТАО ЗА ТРИ НЕДЕЉЕ**

Марина Стевановић, Београд

(ЧУКЉЕВИ, ГЛАВОБОЉА, МИГРЕНА, МЕТЕОРОПАТИЈА, ОТЕЖАН ХОД, „МУШИЦА“ ИСПРЕД ОКА, МАСНО ТКИВО, УКОЧЕНОСТ, ОТОЦИ И БОЛ У ЗГЛОБОВИМА, УПАЛЕ СИНУСА, ХРКАЊЕ, БОЛОВИ У ВРАТУ И РАМЕНИМА, ТРЊЕЊЕ РУКУ)	45
--	----

● **ПОСЛЕ ХУМАНУР МАСАЖЕ ПОРАСЛА САМ ДВА ЦЕНТИМЕТРА**

Ирена Атлија, Београд

(БОЛ У РУЦИ, КРИВ ВРАТ, МЕНСТРУАЛНИ БОЛОВИ)	46
---	----

● **КЛИМАКС БЕЗ НЕРВОЗЕ**

Љиљана Цветковић, Београд

(ГЛАВОБОЉА, КОКСАРТРОЗА, ПРОБЛЕМИ СА ВЕНАМА И ТЕЖИНА У НОГАМА, НЕКОНТРОЛИСАНО МОКРЕЊЕ, УМОР, МЕНОПАУЗА)	48
--	----

● **ИЗЛАЗ ИЗ ОПШТЕГ ЈАДА**

Вида Јоцић, Београд

(ПОРЕМЕЋАЈ ЦЕНТРА ЗА РАВНОТЕЖУ, ТРЕМОР, УКОЧЕНО И УТРНУЛО ЛИЦЕ, ОТЕЖАН ГОВОР, РАЗИГРАНЕ ЗЕНИЦЕ, ПОРЕМЕЋАЈ СЛУХА И ВИДА, ВИСОК ПРИТИСАК, ВИСОК ШЕЋЕР, ПОВРАЋАЊЕ, СПОНДИЛОЗА, УПАЛА ТРИГЕМИНУСА)	50
---	----

● **ПРВИ КОРАЦИ ТРОГОДИШЊЕГ ДЕТЕТА**

Драгана Равин, Баваниште

(НЕМОГУЋНОСТ ХОДАЊА)	51
----------------------------	----

● **ПРЕПОРОД ЈЕ УРАДИО ШТО НИЈЕ МОГЛА ВМА**

Драгољуб Петровић, Београд

(ОТЕЖАНО КРЕТАЊЕ ЗБОГ БОЛОВА У ВРАТУ, РАМЕНУ И РУЦИ).....52

● **НИЈЕ ЛАКО ПОВЕРОВАТИ, ТРЕБА ДОЖИВЕТИ**

Николина Миљевић, Београд

(ДИСКУС ХЕРНИЈЕ У ВРАТНОМ И КРСНОМ ДЕЛУ КИЧМЕ, ПОГРБЉЕНОСТ, ПРОБЛЕМИ СА ШТИТАСТОМ ЖЛЕЗДОМ И СИНУСИМА, РАСПОН ПЕВАЧКОГ ГЛАСА, МЕМОРИЈА, ЦЕРЕБРАЛНА ПАРАЛИЗА, СТРАБИЗАМ, НАРУШЕНА РАВНОТЕЖА, ОТЕЖАН ХОД, НАПЕТОСТ, НЕВОЉНИ ПОКРЕТИ, ХРОНИЧНИ БОЛОВИ).....54

● **СМАЊИО МИ СЕ КАМЕН У ЖУЧИ**

Радован Павловић, Фекећић

(СТАЛНИ РАСТ КАМЕНА У ЖУЧИ, ВИСОК БИЛИРУБИН, ОСИП)56

● **НЕМА ВИШЕ ЗАГОНЕТНОГ ОТОКА**

Блаженка Јеросимић, Бијељина

(ГЛАВОБОЉА, УПАЛА СИНУСА, ХЕРПЕС, ХЕМОРОИДИ, ОТЕЧЕНА СЛЕЗИНА, ПРОБЛЕМ СА НОГАМА, ХРОНИЧНИ УМОР, БОЛОВИ У РАМЕНИМА, ТРЊЕЊЕ РУКУ, ИЗРАЗИТО ВИСОК КРВНИ ПРИТИСАК, ПРОСТАТА, НЕРВОЗА)57

● **ИСПАЛИ СУ МИ ТУМОРИ ИЗ МАТЕРИЦЕ**

Бисерка Гајић, Пачир

(КРИВА КИЧМА, ДИСКУС ХЕРНИЈА, ОКОШТАВАЊЕ ПРШЉЕНОВА, ПОЛИПИ, МИОМИ, ИНФАРКТ, ВРТОГЛАВИЦА, КРАЋА НОГА, КРИВА КАРЛИЦА, ТУМОРИ НА МАТЕРИЦИ, УЧЕСТАЛО МОКРЕЊЕ).....58

● **НЕМА ЛЕКА ЗА МЕСЕЧАРЕЊЕ, ОСИМ У ПРЕПОРОДУ**

Лука Грубић, Шабац

(МЕСЕЧАРЕЊЕ)59

● **ТАБЛЕТЕ У ЋАЧКОМ РАНЦУ**

Нада Богојевић, Нови Сад

(ДУГОГОДИШЊА МИГРЕНА И НЕСАНИЦА, ПРОБЛЕМИ СА ЖЕЛУЦЕМ, КРКЉАЊЕ У КАРОТИДИ, ГЛАВОБОЉА, АРИТМИЈА, ТРЊЕЊЕ И ОДУЗИМАЊЕ РУКУ, БОЛОВИ У КУКОВИМА И КОЛЕНИМА, МЕТЕОРОПАТИЈА).....59

● **МОЛИЛА САМ БОГА ДА СЕ НЕ ПРОБУДИМ**

Даница Ђуричић, Нови Сад

(МУЛТИПЛА СКЛЕРОЗА, ОШТЕЋЕЊЕ ПЉУВАЧНЕ ЖЛЕЗДЕ, НАРУШЕНА ФУНКЦИЈА ШТИТАСТЕ ЖЛЕЗДЕ, НЕДОСТАТАК ХРСКАВИЦЕ У ЗГЛОБУ РАМЕНА, ПОТРЕС МОЗГА, НАПРСЛА ЛОБАЊА И КОМА У ДЕТИЊСТВУ, БЕЗНАЂЕ УСЛЕД ДЕПРЕСИЈЕ).....62

● **ФАРМАЦЕУТ КОЈЕМ НИЈЕ ПОМОГЛА АПОТЕКА**

Нада Миленковић, Београд

(ТЕШКА ВИШЕГОДИШЊА ГЛАВОБОЉА СА МУЧНИНОМ И НЕСВЕСТИЦОМ, ХРОНИЧНИ УМОР, ПРОБЛЕМИ СА ВИДОМ, ЧУКАЉ, УКРШТЕНИ НОЖНИ ПРСТИ).....	63
---	----

● УНУКА МИ ЈЕ ПРОГОВОРИЛА !

Верадинка Марковић, Београд (ПАД ИЗ КРЕВЕЦА, ПОРЕМЕЋАЈ ГОВОРА; ЛОША КРВНА СЛИКА КОД ТРУДНИЦЕ, БОЛОВИ У КИЧМИ, РАМЕНИМА, КУКОВИМА И НОГАМА, НАМЕШТАЊЕ АТЛАСА У ТРУДНОЋИ; ГАНГРЕНА ЗУБА).....	64
---	----

● МЕДИЦИНА И ФАРМАЦИЈА ОД МЕНЕ ВИШЕ НЕМАЈУ НИКАКВЕ КОРИСТИ

Жана Марчевски, Београд (КАРЦИНОМ, ЗУЈАЊЕ У УШИМА, СЛАБ СЛУХ, ВИШЕДЕЦЕНИЈСКА УТРНУЛОСТ СТОПАЛА, ПРОБЛЕМИ СА СПАВАЊЕМ, НАРУШЕН ИМУНИТЕТ, ДЕПРЕСИЈА.....	66
---	----

● УЛТРАМАРАТОНАЦ НАМЕШТАЊЕМ АТЛАСА ПОСТИГАО УЛТРАЗДРАВЉЕ

Угљеша Николић, Нови Сад (БОЛОВИ У ВРАТУ, ЗУЈАЊЕ У УШИМА, НЕСВЕСТИЦЕ, ПРОБЛЕМИ СА КИЧМОМ, ПРЕОСЕТЉИВОСТ ВРХУНСКОГ СПОРТИСТЕ НА ЛОШЕ ВРЕМЕНСКЕ УСЛОВЕ).....	67
---	----

● ДОКТОРКА ИЗ КАНАДЕ ОДУШЕВЉЕНА ПРЕПОРОДОМ

Марина Радоњић, Торонто (САН, ВИД, ЦИРКУЛАЦИЈА, ОДУЗЕТОСТ РУКУ).....	70
--	----

● ЦРВЕНИ ФЕРАРИ

Драган Јанковић, Београд (ОПШТА „ХАВАРИЈА“).....	71
--	----

● ПРВИ АКАДЕМИК КОЈИ ЈЕ СВЕ СХВАТИО!

Проф. др Светомир Стожинић о намештању атласа у Препороду.....	72
---	----

Мирјана Булатовић, УМЕСТО ПОГОВОРА БОЛЕСТ КАО ИДЕНТИТЕТ.....	73
СКЕПТИК И ЗДРАВЉЕ.....	74
ПОЗОРИШТЕ ЖИВОТА.....	75

Издавач
Удружење грађана
ПРЕПОРОД ЖИВОТА

Едиција
ЖИВА РЕЧ

Београд
2017.

www.preporod.org
[www.facebook/Препород Живота](https://www.facebook.com/PreporodZivota)

064 250 63 16